

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา
ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ

**FACTORS AFFECTING DECISION MAKING ON FURTHER
STUDY IN VOCATIONAL EDUCATION OF THE STUDENTS OF
SIAM DHURAKIT TECHNOLOGICAL COLLEGE**

นรินทร์ สุพิททิพย์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา
ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ

นรินทร์ สุพิทธิย์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป
คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของ
นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ
Factors Affecting Decision Making on Further Study in
Vocational Education of the Students of Siam Dhurakit
Technological College

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวนรินทร์ สุพิทธิย์

วิชาเอก

การจัดการทั่วไป

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา ทองคง

ปีการศึกษา

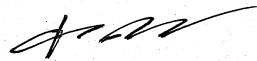
2554

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

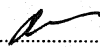
ประธานกรรมการ

(ดร.สวัสดิ์ วรรณรัตน์)

กรรมการ

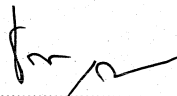
(อาจารย์สุภาพร คูพิมาย)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา ทองคง)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร)

วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2555

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวนรินทร์ สุพิทธิย์
วิชาเอก	การจัดการทั่วไป
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา ทองคง
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ จำนวน 345 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ Independent Samples t-test, One-Way ANOVA และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 18 ปีขึ้นไป กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช. สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษาจากบิดา-มารดา และมีความคาดหวังทางด้านอาชีพธุรกิจส่วนตัว ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาอันดับแรก ได้แก่ ด้านความเจริญก้าวหน้า คือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น รองลงมา ด้านกายภาพ คือ สาขาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการ และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น คือ ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น นอกจากนี้ยังพบว่า บุคลิกภาพประเภท Artistic บุคลิกภาพประเภท Social บุคลิกภาพประเภท Enterprising และบุคลิกภาพประเภท Conventional มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า ส่วนบุคลิกภาพประเภท Realistic มีความสัมพันธ์กับด้านกายภาพ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า และบุคลิกภาพประเภท Investigative มีความสัมพันธ์กับด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับด้านกายภาพและด้านความเจริญก้าวหน้า

Independent Study Title	Factors Affecting Decision Making on Further Study in Vocational Education of the Students of Siam Dhurakit Technological College
Name-Surname	Miss Narinthon Supithip
Major Subject	General Management
Independent Study Advisor	Assistant Professor Supa Tongkong
Academic Year	2011

ABSTRACT

This independent study was conducted to investigate the factors that affected the decision making on further study in vocational education of the students of Siam Dhurakit Technological College. The data were collected from 345 students of Siam Dhurakit Technological College. Self-constructed questionnaire was applied as research instrument. The statistics used for data analysis consisted of Independent Samples t-test, One-Way ANOVA and Pearson Correlation Coefficient.

The results of this study demonstrated that the majority of the respondents were female, over 18 years old, were studying in vocational education level with the major in business computer, had domicile in Bangkok Metropolitan Region, were supported with education expenses from their parents, and had expectation of doing private business. The most important factor affecting the decision making on further study in vocational education was the progress aspect which the students needed for increase in their knowledge and ability, next below was the physical aspect which the students wanted to have the fields of study that could serve their needs, and regarding the relationship aspect, the students needed the acceptance responses from the others. Moreover, the study indicated that the following types of personality, i.e. Artistic, Social, Enterprising, and Conventional had relevance to the decision making on further study in the aspects of physical, relationship, and progress. Pertaining to the Realistic personality type, it was found that there was a correlation with the physical aspect, but no correlation was found with the relationship and progress aspects. Furthermore the Investigative personality type had relevance to the relationship aspect, but had no relevance to the physical and progress aspects.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณ ดร.สวัสดิ์ วรรณรัตน์ ประธานกรรมการ อาจารย์สุภาพร ภูมิมาศ กรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภา ทองคง อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้เสียสละเวลา ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้การค้นคว้าอิสระนี้มีความสมบูรณ์ ผู้ศึกษาสำนึกในความกรุณาของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและอนุญาตให้ทำการค้นคว้าอิสระ ตลอดจนนักศึกษาที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจ รุ่น53 สาขาการจัดการทั่วไปทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา

สิ่งที่สำคัญสุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และพี่สาว ที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนด้วยดี หากคุณค่าหรือคุณประโยชน์อันเกิดจากงานค้นคว้าอิสระนี้ ข้าพเจ้าขออุทิศแด่ บิดา มารดา พี่สาว คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

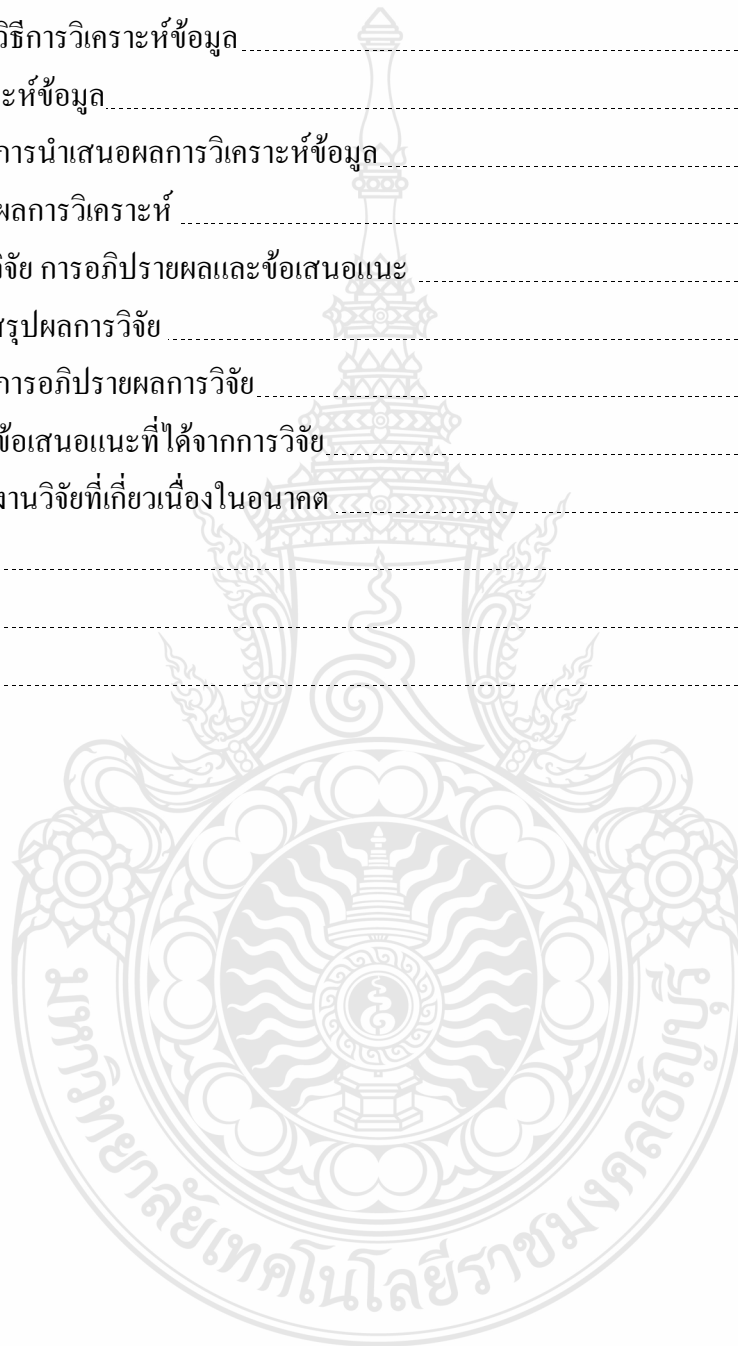
นรินทร์ สุพิทธิย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3สมมติฐานการวิจัย	3
1.4ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย	5
1.6กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ	7
2.2แนวความคิดเกี่ยวกับการจูงใจ	9
2.3ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์	10
2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ	14
2.5 ประวัติและความเป็นมาของวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์	18
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
3. วิธีดำเนินการวิจัย	26
3.1ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	29
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
4.2 ผลการวิเคราะห์	32
5. สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	59
5.1 สรุปผลการวิจัย	59
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย	63
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	66
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	70
ประวัติผู้เขียน	75

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แสดงความต้องการคนในกลุ่มอุตสาหกรรม เกษตร และบริการ.....	1
2.1 สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อ.....	24
3.1 แสดงการแบ่งสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง.....	27
3.2 แสดงแหล่งที่มาของคำถามที่ใช้ในแบบสอบถาม.....	28
3.3 แสดงค่า Alpha ของแบบสอบถาม.....	29
4.1 แสดงค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาจำแนกตามเพศ.....	32
4.2 แสดงค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาจำแนกตามอายุ.....	32
4.3 แสดงค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้น การศึกษา.....	33
4.4 แสดงค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา ที่เรียน.....	33
4.5 แสดงค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	34
4.6 แสดงค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำแนกตาม การสนับสนุนทุนการศึกษา.....	34
4.7 แสดงค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำแนกตาม ความคาดหวังทางด้านอาชีพ.....	35
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้าน บุคลิกภาพโดยรวม.....	36
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้าน บุคลิกภาพ จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Realistic.....	36
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้าน บุคลิกภาพ จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Investigative.....	37
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้าน บุคลิกภาพ จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Artistic.....	38

สารบัญตาราง (ต่อ)

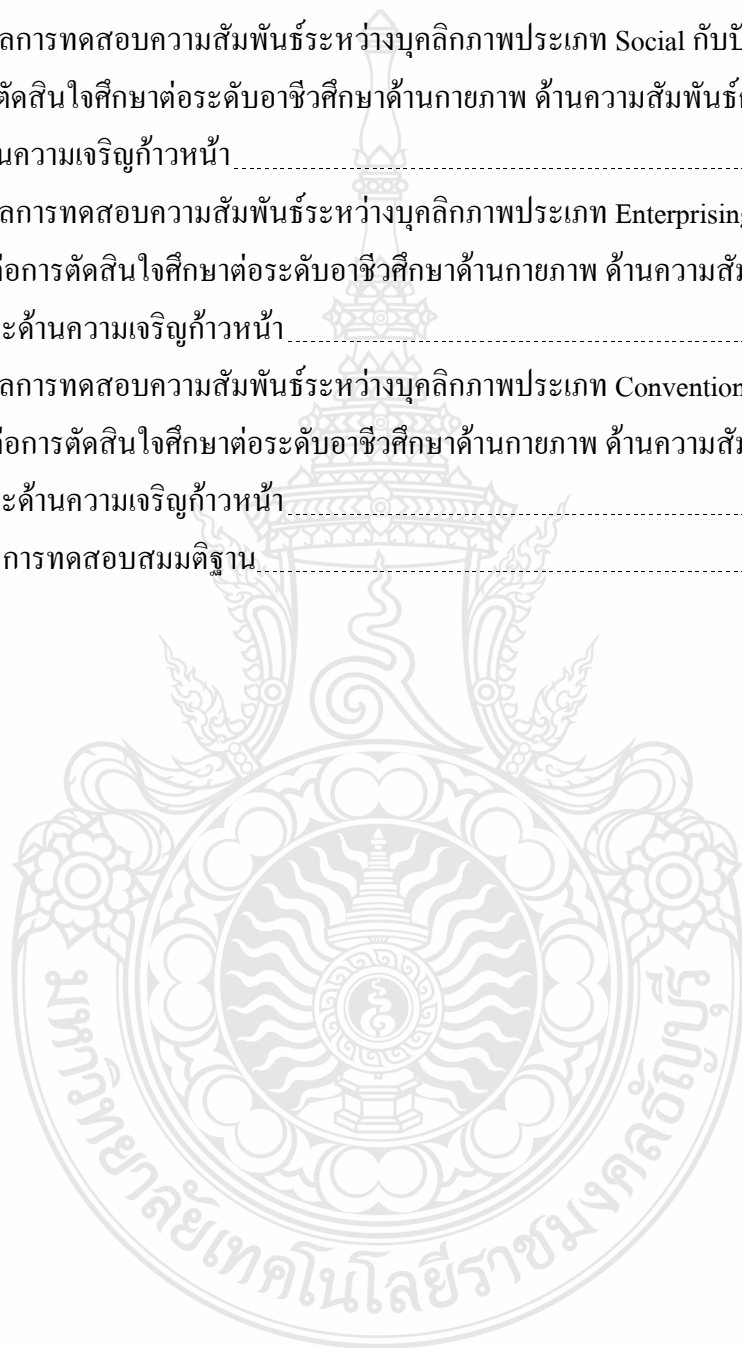
ตารางที่	หน้า
4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้าน บุคลิกภาพ จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Social.....	38
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้าน บุคลิกภาพ จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Enterprising.....	39
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้าน บุคลิกภาพ จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Conventional.....	40
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษาโดยรวม.....	40
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษาจำแนกตามด้านกายภาพ.....	41
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษาจำแนกตามด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น.....	41
4.18 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษา ต่อระดับอาชีวศึกษาจำแนกตามด้านความเจริญก้าวหน้า.....	42
4.19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า จำแนกตามเพศ.....	43
4.20 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า จำแนกตามอายุ.....	43
4.21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา.....	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.22 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน	45
4.23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนเป็นรายคู่.....	46
4.24 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า จำแนกตามภูมิภาค	47
4.25 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า จำแนกตามการสนับสนุนทุนการศึกษา.....	48
4.26 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า จำแนกตามความคาดหวังทางด้านอาชีพ	48
4.27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามความคาดหวังทางด้านอาชีพเป็นรายคู่.....	49
4.28 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Realistic กับปัจจัย ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับ ผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า	50
4.29 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Investigative กับปัจจัย ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับ ผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า	51
4.30 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Artistic กับปัจจัยที่มี ผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.31 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Social กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า.....	53
4.32 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Enterprising กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า.....	54
4.33 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Conventional กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า.....	55
4.34 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	55

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงการเปรียบเทียบการจ้างแรงงาน.....	2
1.2 แสดงกรอบแนวความคิด.....	5
2.1 แสดงถึง 5 ขั้นตอน ของลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์.....	11

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับปี พ.ศ. 2545 เมื่อได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ทำให้เยาวชนไทยที่สำเร็จการศึกษาในภาคบังคับหรือจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ส่วนใหญ่มีการตัดสินใจที่จะศึกษาต่อ ซึ่งการตัดสินใจศึกษาต่อนี้ก็มีทั้งการศึกษาต่อสายสามัญ (มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี) และสายอาชีพ (อาชีวศึกษา)

การเรียนด้านสายอาชีพนั้นได้เริ่มมีตั้งแต่ที่ไทยเริ่มมีการทำหัตถกรรม จนกระทั่งได้มีการบรรจุเป็นโครงการศึกษาในปี พ.ศ. 2441 ในแผนการศึกษาได้ปรากฏคำว่า อาชีวศึกษาเป็นครั้งแรกปี พ.ศ. 2479 โดยมีการแบ่งเป็นขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นสูง ซึ่งในปีงบประมาณ 2522 รัฐบาลได้มีนโยบายการเรียนฟรี 15 ปี สำหรับนักเรียนในระดับ ปวช. ส่งผลทำให้นักเรียนมีโอกาสที่จะได้รับศึกษาเพิ่มมากขึ้น เป็นการแบ่งเบาภาระของผู้ปกครองได้อีกทางหนึ่ง และทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองหันมาสนใจที่จะให้บุตรหลานเรียนต่อในด้านสายอาชีพเพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, ออนไลน์ : 2553)

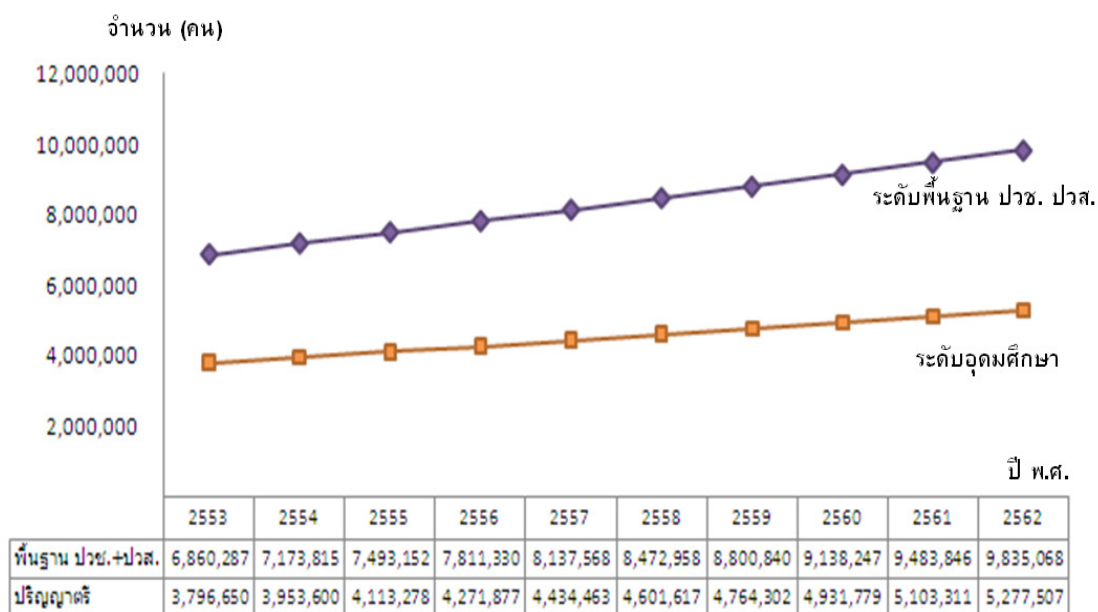
นายประดิษฐ์ ระสิตานนท์ รองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้เปิดเผยตัวเลขเกี่ยวกับความต้องการแรงงานในภาคธุรกิจต่างๆ ในระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557 ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ความต้องการแรงงานในภาคธุรกิจอุตสาหกรรม เกษตร และบริการ

กลุ่ม	ความต้องการกำลังคน (ล้านคน)				
	2553	2554	2555	2556	2557
อุตสาหกรรม	7.90	8.00	8.10	8.20	8.30
เกษตร	15.00	15.20	15.30	15.50	15.60
บริการ	15.40	15.80	16.30	16.70	17.10
รวม	38.40	39.00	39.70	40.40	41.00

ที่มา : ประดิษฐ์ ระสิตานนท์(ออนไลน์, 2553)

และเปรียบเทียบการจ้างงานโดยรวมในภาคธุรกิจอุตสาหกรรม เกษตร และบริการเฉพาะในระดับ อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ระหว่างปี 2553-2562 ดังภาพที่ 1.1 จะเห็นว่า การจ้างแรงงานผู้ที่จบ การศึกษาระดับอาชีวศึกษามีจำนวนมากกว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาและมีแนวโน้ม ความต้องการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี

ภาพที่ 1.1 แสดงการเปรียบเทียบการจ้างแรงงาน

ที่มา : ประดิษฐ์ ระสิตานนท์ (ออนไลน์, 2553)

การเรียนระดับอาชีวศึกษาจึงเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาที่กำลังจะเข้าไปสู่ ในภาคธุรกิจต่างๆ ซึ่งการจบการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาจะเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีประสบการณ์ ความรู้และทักษะที่ได้รับการฝึกฝนจนมีความชำนาญตามสาขาวิชาที่ เรียน วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ ก็เป็นอีกสถาบันหนึ่งที่มีการเปิดการเรียน การสอนในระดับอาชีวศึกษา ระดับชั้นปวช. สาขาที่มีการเปิดสอนได้แก่สาขาการบัญชี สาขาการโรงแรม สาขาการขายและสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับชั้นปวส. มีสาขาการที่เปิดสอนคือสาขาการบัญชี การ จัดการทั่วไป สาขาการตลาด สาขาการจัดการ โลจิสติกส์ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาคอมพิวเตอร์ กราฟิก สาขาการจัดการธุรกิจ โรงแรม และสาขาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะ ทำการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ เพื่อนำผลจากการค้นคว้าอิสระนี้ไปเป็นแนวทางใน การปรับปรุงและพัฒนาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียน ระดับชั้นการศึกษา ภูมิฐานะ การสนับสนุนทุนการศึกษา และความคาดหวังด้านอาชีพ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ บุคลิกภาพประเภท Realistic บุคลิกภาพประเภท Investigative บุคลิกภาพประเภท Artistic บุคลิกภาพประเภท Social บุคลิกภาพประเภท Enterprising และบุคลิกภาพประเภท Conventional และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ สามารถตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียน ระดับชั้นการศึกษา ภูมิฐานะ การสนับสนุนทุนการศึกษา และความคาดหวังด้านอาชีพที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ บุคลิกภาพประเภท Realistic บุคลิกภาพประเภท Investigative บุคลิกภาพประเภท Artistic บุคลิกภาพประเภท Social บุคลิกภาพประเภท Enterprising และบุคลิกภาพประเภท Conventional มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้มีขอบเขตในการดำเนินการดังนี้

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นปวช. และปวส. ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2554 วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ

ระยะเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ธันวาคม 2554 ถึง กุมภาพันธ์ 2555

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 อายุ
- 1.1.3 ระดับชั้นการศึกษา
- 1.1.4 สาขาวิชาที่เรียน
- 1.1.5 ภูมิลำเนา
- 1.1.6 การสนับสนุนทุนการศึกษา
- 1.1.7 ความคาดหวังด้านอาชีพ

1.2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

- 1.2.1 บุคลิกภาพประเภท Realistic
- 1.2.2 บุคลิกภาพประเภท Investigative
- 1.2.3 บุคลิกภาพประเภท Artistic
- 1.2.4 บุคลิกภาพประเภท Social
- 1.2.5 บุคลิกภาพประเภท Enterprising
- 1.2.6 บุคลิกภาพประเภท Conventional

2. ตัวแปรตาม (Dependent) ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ
อาชีวศึกษาซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

- 1.ด้านกายภาพ
- 2.ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 3.ด้านความเจริญก้าวหน้า

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

นักศึกษาหมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ

อาชีวศึกษาหมายถึง การเรียนสาขาวิชาเฉพาะตามหลักสูตร ปวช. และปวส.

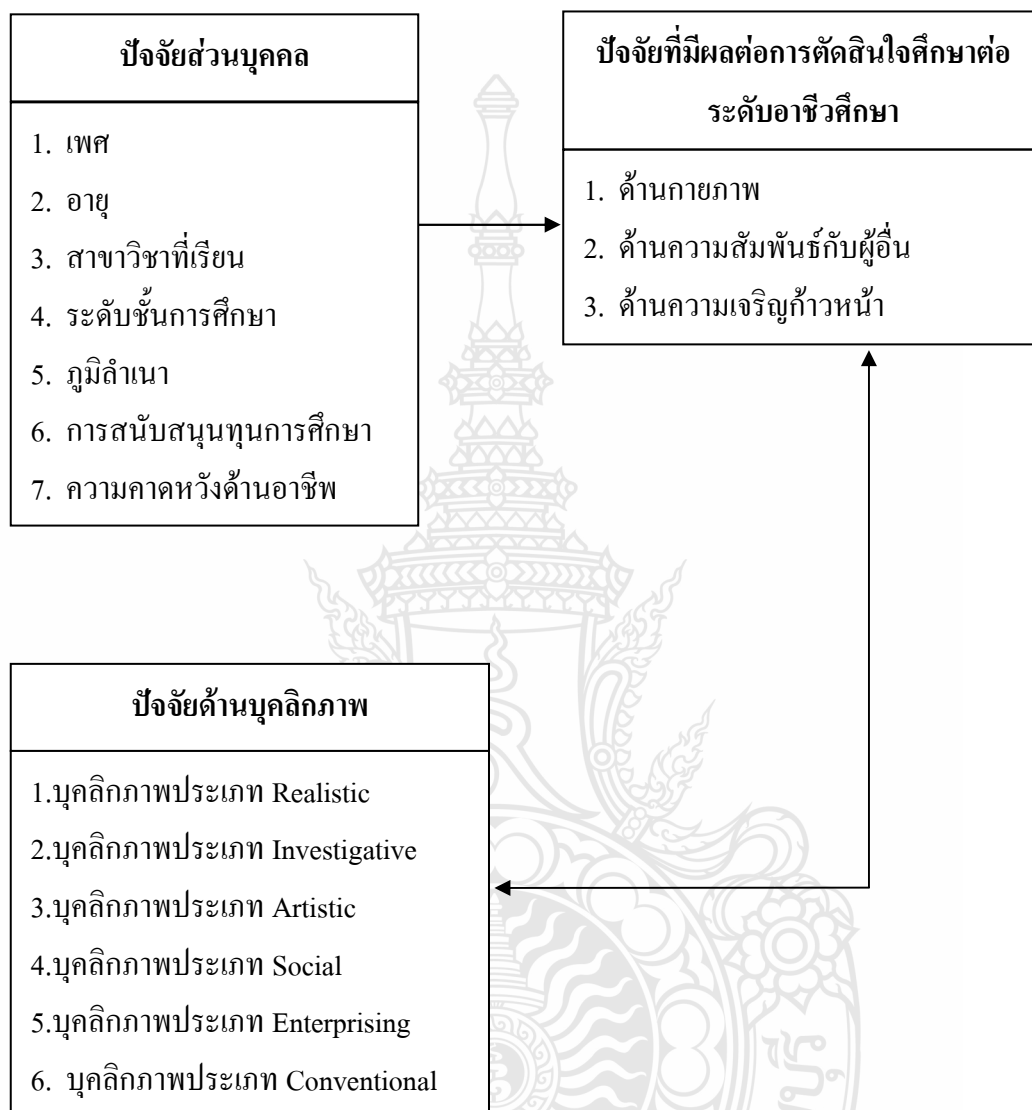
ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา สาขาวิชาที่เรียน ภูมิภาค การสนับสนุนทุนการศึกษาและความคาดหวังด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ บุคลิกภาพประเภท Realistic บุคคลประเภทนี้ชอบทำงานที่เกี่ยวกับความจริง เน้นการกระทำ บุคลิกภาพประเภท Investigative บุคคลประเภทนี้ชอบทำงานเกี่ยวกับการใช้ความคิดมากกว่าทำ บุคลิกภาพประเภท Artistic บุคคลประเภทนี้ชอบทำงานที่เป็นนามธรรม ชอบแสดงออก บุคลิกภาพประเภท Social บุคคลนี้ชอบงานที่สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นชอบช่วยเหลือบุคคลอื่น บุคลิกภาพประเภท Enterprising บุคคลประเภทนี้เน้นการเป็นผู้นำ กล้าแสดงออกและมีการวางแผนการลงมือทำ และบุคลิกภาพประเภท Conventional บุคคลประเภทนี้ชอบงานที่เป็นรูปธรรม ทำตามกฎและระเบียบต่างๆ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งหรือเลือกได้หลายทางเลือกตามลำดับความสำคัญซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.2 แสดงกรอบแนวคิด

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษา
2. ผู้บริหารสถาบันการศึกษาสามารถนำผลจากการค้นคว้าอิสระนี้ ไปใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาสถาบันการศึกษาได้
3. ผู้บริหารและคณาจารย์สามารถนำผลจากการค้นคว้าอิสระนี้ ไปปรับปรุงแผนการสอน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการค้นคว้าอิสระดังนี้

- 2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ
  1. ความหมายของการตัดสินใจ
  2. ประเภทของการตัดสินใจ
  3. องค์ประกอบของสถานการณ์ในการตัดสินใจ
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการจูงใจ
  1. ความหมายของการจูงใจ
  2. ความสำคัญของการจูงใจ
- 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์
- 2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ
- 2.5 ประวัติและความเป็นมาของวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

ความหมายของการตัดสินใจ

คำว่า การตัดสินใจมีความหมายที่แตกต่างกันออกไป ตามแนวคิดของนักวิชาการท่านต่าง ๆ อย่างเช่น การตัดสินใจ เป็นหนทาง (means) ที่นำไปสู่เป้าหมาย (ends) อันเป็นจุดประสงค์ของการตัดสินใจ จึงต้องใช้ควบคู่กันอยู่เสมอ (March and Simon, 1958 : 36-37 อ้างถึงใน วิเชียร, 2554 : 93-94) การตัดสินใจตามแนวคิดของทฤษฎีวัลย์ก็ได้ให้ความหมายไว้ว่า เมื่อจะมีการตัดสินใจ จะต้องมีการเลือกเกิดขึ้นก่อน แล้วจึงทำการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่มีอยู่ ซึ่งเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง (ทฤษฎีวัลย์ สัจจันทร์ และคณะ, 2549 : 99) (Koontz & Donnell, 1968 : 152 อ้างถึงใน วิเชียร, 2554 : 93-94) ได้ให้ความหมายว่าการตัดสินใจ เป็นการเลือกทางเลือกที่มีมากกว่าสองทางเลือก และเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง

จากความหมายของการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้นนี้ ก็พอจะสรุปความหมายของการตัดสินใจได้ว่า การตัดสินใจนั้นหมายถึง การประเมินทางเลือก ซึ่งทางเลือกแต่ละทางเลือกนั้นจะมีผลดีและผลเสียอยู่ในตัวของมันเอง ดังนั้น บุคคลจึงต้องมีการพิจารณาเปรียบเทียบทางเลือกต่าง ๆ ก่อนที่จะทำการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดประโยชน์และตรงเป้าหมายของแต่ละบุคคล

ประเภทของการตัดสินใจ

ประเภทของการตัดสินใจ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1. การตัดสินใจที่สามารถกำหนดไว้ล่วงหน้าหรือการตัดสินใจแบบมีโครงสร้าง 2. การตัดสินใจที่ไม่สามารถกำหนดไว้ล่วงหน้าหรือการตัดสินใจแบบไม่มีโครงสร้าง (ฉันทภูษพันธ์และฉัตรยาพร, 2547 : 51)

1. การตัดสินใจที่สามารถกำหนดไว้ล่วงหน้าหรือการตัดสินใจแบบมีโครงสร้าง คือการตัดสินใจที่เกิดขึ้นเป็นประจำในชีวิต หรือการตัดสินใจที่มีขั้นตอนแบบแผน มีการกำหนดขั้นตอนต่าง ๆ ไว้เป็นรูปธรรม เช่นการสั่งซื้อสินค้า เมื่อสินค้าถึงจุดสั่งซื้อสินค้า การเลือกการเดินทางในการไปทำงานหรือท่องเที่ยว ก็จะต้องมีการกำหนดเส้นทางไว้ชัดเจน แล้วจึงตัดสินใจ

2. การตัดสินใจที่ไม่สามารถกำหนดไว้ล่วงหน้าหรือการตัดสินใจแบบไม่มีโครงสร้าง การตัดสินใจแบบนี้จะตรงกับข้ามการตัดสินใจแบบแรก การตัดสินใจแบบนี้จะเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ไม่มีรูปแบบและแบบแผนที่ชัดเจน เป็นการตัดสินใจเพื่อใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ซึ่งผู้ตัดสินใจจะต้องมีความรอบคอบประเมินทางเลือกและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในการตัดสินใจ

องค์ประกอบของสถานการณ์ในการตัดสินใจ

Wilson & Alexis (1962 : 151-164 อ้างถึงในวิเชียร, 2554 : 99-101) ได้แยกองค์ประกอบพื้นฐานของสถานการณ์การตัดสินใจมีหลายอย่าง ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ผู้ทำการตัดสินใจ (The Decision Makers) คือบุคคลที่จะทำการเลือกทางเลือกที่มีอยู่ ซึ่งบุคคลที่จะต้องทำการตัดสินใจจะต้องมีความรอบคอบและมีความมั่นใจ ในการที่จะเลือกทางเลือก
2. เป้าหมายที่ถุ่กนำมาใช้ (Goals to Be Served) เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ทำการตัดสินใจทำการคั่นหานั้นถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสถานการณ์ในการตัดสินใจ
3. ทางเลือกที่ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกัน (Relevant Alternatives) การตัดสินใจนั้นจะประกอบไปด้วยทางเลือกอย่างน้อย 2 ทางเลือก ทางเลือกที่ 1 คือ ทางเลือกที่ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกันกับปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อตัดสินใจเลือกทางเลือกนี้ ก็จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้ ทางเลือกที่ 2 เป็นทางเลือกที่ไม่ใกล้เคียงหรือไม่เกี่ยวข้องกันกับปัญหา ซึ่งทางเลือกนี้เมื่อผู้ทำการตัดสินใจได้พิจารณาแล้ว ก็จะถูกตัดออกไปจากทางเลือกที่มีอยู่

4. การจัดอันดับทางเลือก (Ordering of Alternatives) ในการตัดสินใจผู้ตัดสินใจจะต้องพิจารณาทางเลือกแต่ละทางแล้วทำการจัดลำดับความสำคัญให้ทางเลือกแต่ละทางให้ตรงกับความต้องการที่จะนำไปใช้ ให้ลำดับคะแนนจากมากไปน้อย

5. ทางเลือกที่ดีที่สุด (Choice of Alternation) จากข้อดังกล่าวข้างต้นเมื่อได้มีการจัดลำดับความสำคัญของทางเลือกแล้ว ผู้ตัดสินใจก็จะทำการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและสำคัญที่สุด เพื่อนำมาแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการจูงใจ

ความหมายของการจูงใจ

การจูงใจเป็นสภาวะภายในของแต่ละบุคคล โดยที่จะมีสิ่งกระตุ้นและสิ่งกระตุ้นเหล่านี้จะเป็นแรงจูงใจ ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาแตกต่างกัน โดยมีนัยว่าการทำต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ (นิภา แก้วศรีงาม, 2553 : 225) ได้ให้ความหมายของการจูงใจไว้ว่า เป็นระบบกระบวนการ หรือขั้นตอนของการนำสิ่งที่เป็นแรงจูงใจมาเป็นแรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นให้แต่ละบุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีทิศทาง เพื่อให้ตนเองได้บรรลุเป้าหมายหรือความต้องการของตนเอง และสิ่งที่เป็นแรงจูงใจหรือแรงกระตุ้นนั้นเกิดขึ้นจากความต้อองการเบื้องต้นในตัวบุคคลและความต้อองการของแต่ละคนทำให้เกิดเป็นภาวะการจูงใจ และการจูงใจนับเป็นกระบวนการที่คนจะได้รับการกระตุ้น (Energized) ชี้้นำ (Directed) และรักษาให้คงอยู่ (Sustained) จนกระทั่งสำเร็จตามเป้าหมาย (วิรัช สงวนวงษ์วาน, 2554 : 209) และ(สุชา จันทร์ถนอม, 2533 : 101 อ้างถึงใน ตุลา, 2554 : 245) ได้กล่าวว่า การจูงใจเป็นสภาวะอินทรีย์ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อบรรลุจุดหมายปลายทางที่ตั้งไว้ การจูงใจเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล และจะเป็นพฤติกรรมที่ทำให้ถึงจุดหมายปลายทาง และการจูงใจเป็นพฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับ (Drive) ของแต่ละบุคคล มีแนวโน้มมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายจะได้รับการตอบสนองเนื่องจากแรงขับนั้น ๆ และเมื่อร่างกายเกิดความต้อองการก็จะทำให้เกิดแรงขับขึ้นมา

ความสำคัญของการจูงใจ

การจูงใจมีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของแต่ละบุคคลเพราะมีทั้งสภาวะที่เป็นทั้งแรงผลักดันและดึง ทำให้บุคคลแต่ละคนแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันออกไป ซึ่งการที่จะทำความเข้าใจพฤติกรรมของคน จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจของคน ๆ นั้น ว่าเป็นแรงจูงใจแบบไหนประเภทใด ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจูงใจ แนวคิดและทฤษฎีของการจูงใจจะช่วยให้

บุคคลได้รับประโยชน์ด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เข้าใจพฤติกรรมของตนเอง เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการควบคุมตนเองให้แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และจะได้ควบคุมตนเองไม่ให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาได้
2. เข้าใจพฤติกรรมของผู้อื่น เมื่อเราสามารถเข้าใจพฤติกรรมของผู้อื่นได้ เราก็จะสามารถเลือกใช้การจูงใจที่เหมาะสมกับบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน
3. เข้าใจพฤติกรรมของกลุ่มสังคม การเข้าใจพฤติกรรมของกลุ่มบุคคล ก็จะสามารถหาวิธีการจูงใจกลุ่มบุคคลให้เป็นไปตามแนวทางที่เราต้องการได้

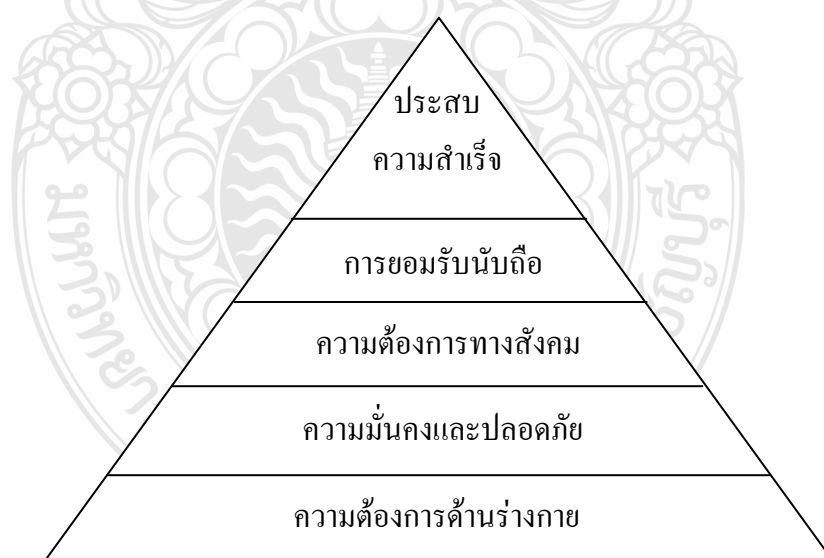
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์มีนักทฤษฎีท่านต่าง ๆ ได้ค้นคว้า ตั้งแต่ในยุคต้นๆ ซึ่งในปี 1938 เฮนรี เอ. เมอร์เรย์ ก็ได้พูดถึงความต้องการของมนุษย์ว่า ความต้องการของมนุษย์นั้นมีไม่น้อยกว่า 30 ชนิด อย่างเช่น ความต้องการใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement) ความต้องการใฝ่สัมพันธ (Affiliation) ความต้องการรุกรานหรือก้าวร้าว (aggression) ความมีอิสระ (Autonomy) ความอดทน (Endurance) ความต้องการแสดงตัวเป็นจุดเด่น (Exhibition) ความต้องการหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Harm avoidance) ความหุนหันพลันแล่น (Impulsivity) ความมีระเบียบ (Order) ความต้องการใฝ่อำนาจ (Power) ความต้องการช่วยเหลือสงเคราะห์ (Succorance) ความต้องการเข้าใจ (Understanding) ฯลฯ (Arnold และ Feldman, 1986 : 30-31 อ้างถึงใน ตูลา, 2554 : 249-250)

ทฤษฎีความต้องการของแม็คเคิลเลนด์ ที่ถูกกำหนดขึ้นโดย เดวิด ซี แม็คเคิลเลนด์ ในช่วงทศวรรษที่ 1960 ที่เน้นไปที่ความต้องการ 3 ประการ ได้แก่ 1. ความต้องการความสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ดีขึ้น หรือมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม มีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับงานที่เข้าซ้อนให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ 2. ความต้องการมีมิตรสัมพันธ์ เป็นความปรารถนาที่จะให้ตนเองเป็นที่ยอมรับนับถือจากบุคคลอื่น ความต้องการที่สัมพันธ์ภาพ กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม มีความร่วมมือความกลมเกลียวกันมากกว่าการแข่งขันกัน 3. ความต้องการอำนาจ เป็นความปรารถนามีอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการเป็นผู้นำ บุคคลที่ต้องการมีอำนาจจะมีความทะเยอทะยาน มีความพยายามที่จะทำใหตนเองเหนือกว่าบุคคลอื่น และเมื่อมีอำนาจเหนือกว่าบุคคลอื่นก็จะทำให้เกิดความรู้สึกภูมิใจ ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการจากมนุษย์ที่ได้รับการพัฒนาจำนวนมาก (วิเชียร, 2554 : 269)

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาส โลว์ก็เป็นอีกหนึ่งทฤษฎี ที่เป็นที่ยอมรับมาก เนื่องจากมาส โลว์เป็นนักจิตวิทยาท่านแรก ๆ ที่ได้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องความต้องการของมนุษย์ โดย

ทฤษฎีของมาสโลว์นั้นจะแบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ลำดับ หรือ 5 ชั้น เหมือนขั้นบันได ได้แก่ 1. ความต้องการทางด้านร่างกาย คือ ความต้องการที่บุคคลจะตอบสนองความต้องการด้านร่างกายของตนเอง เช่นปัจจัยพื้นฐาน อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ซึ่งการที่จะได้มาของปัจจัยพื้นฐานก็จะต้องอาศัยเงิน ในการซื้อ มา ดังนั้นบุคคลจึงต้องการที่จะมีเงินเพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเองเหล่านี้ ให้เพียงพอจึงจะทำให้เกิดความต้องการในลำดับถัดไป 2. ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย คือความต้องการที่จะตอบสนองเกี่ยวกับความรู้สึกมั่นคงหรือความมีเสถียรภาพในสิ่งที่ตนเองได้รับหรือหามาได้จากการตอบสนองร่างกาย อย่างเช่นการซื้อประกันชีวิต หรือประกันรถยนต์เพื่อความรู้สึกถึงความมั่นคง 3. ความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับการตอบสนองในขั้นแรก ๆ แล้ว ก็จะเกิดความต้องการเข้าสังคม มีการเข้าสังคม การพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น เพื่อให้บุคคลอื่นในสังคมตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง 4. ความต้องการยอมรับนับถือ ความต้องการนี้จะสอดคล้องกับความต้องการทางสังคม คือเมื่อบุคคลได้รับการยอมรับจากสังคมแล้วก็จะยอมรับความต้องการที่จะให้คนอื่นในสังคมยอมรับนับถือตนเอง ให้ความเคารพ ยกย่องตนเองในสังคม 5. ความต้องการประสบความสำเร็จ ความต้องการนี้เป็นความต้องการที่ทุกคนปรารถนาที่จะให้เกิดขึ้นกับตนเอง เพราะในการดำเนินชีวิตของแต่ละคนล้วนแต่มีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายที่แตกต่างกันไป การที่แต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่วางเอาไว้ นั้นเป็นไปค่อนข้างยากแต่ก็เป็นสิ่งที่ท้าทาย (วิเชียร, 2554 : 265)

ภาพที่ 2.1 แสดงถึง 5 ขั้นตอนของลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

ที่มา : คัดแปลงจาก Arnold และ Feldman (1986:53 อ้างถึงใน ตุลา, 2554 : 252)

ทฤษฎีสองปัจจัย ทฤษฎีนี้มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าทฤษฎี Motivation-Hygiene ของ Federick Herzberg, 1959 (วิรัช, 2550 : 212) อธิบายว่าปัจจัยที่เกี่ยวกับความต้องการทางใจหรือปัจจัยภายใน จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการทำงาน ส่วนปัจจัยภายนอกจะมีผลต่อความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะสามารถสรุปได้ว่าความพึงพอใจในการทำงานของแต่ละบุคคลนั้นจะมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การได้รับการตอบสนองความต้องการ เมื่อบุคคล คนนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการมาก ก็จะส่งผลทำให้บุคคลผู้นั้นมีความพึงพอใจในการทำงานและทำงานได้ดีและมีความสุข เมื่อพิจารณาถึงตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานนั้นจะพบว่าตัวแปรที่ทำให้คนพึงพอใจในการทำงาน ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อน้ำที่ ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ การได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงาน ความสำเร็จของงาน และตัวแปรที่ทำให้บุคคลมีความไม่พึงพอใจในการทำงาน ได้แก่ การบังคับบัญชา กฎระเบียบข้อบังคับในการปฏิบัติงาน เงินเดือน และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในงาน Herzberg จึงได้สรุปเป็นทฤษฎี 2 ปัจจัย ที่กล่าวถึงว่ามนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการ 2 ด้าน คือความต้องการทางด้านสุขอนามัย (Hygiene needs) หรือปัจจัยภายนอก (Extrinsic factors) และความต้องการด้านการจูงใจ (Motivator needs) หรือปัจจัยภายใน (Intrinsic factors) (Dipboye และคณะ, 1994 : 148 อ้างถึงใน ตุลา, 2554 : 252-254) ปัจจัยด้านสุขอนามัยนี้หรือปัจจัยภายนอกนี้ หากบุคคลไม่ได้การตอบสนองหรือได้รับการตอบสนองไม่เพียงพอก็อาจส่งผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานไม่เต็มที่ อาจทำงานเพียงเพื่อให้งานเสร็จไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น จนอาจมีการหยุดทำงาน แต่หากบุคคลได้รับการตอบอย่างเต็มที่และเพียงพอจะทำให้บุคคลปฏิบัติงานทุ่มเทให้กับการทำงานอย่างเต็มที่ ทำงานด้วยความเสียสละ ทฤษฎี 2 ปัจจัย มีรายละเอียดของปัจจัยต่าง ๆ จำแนกได้ดังต่อไปนี้ 1. ปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) หรือปัจจัยภายใน หมายถึงสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ส่งผลทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจและเป็นสิ่งจูงใจในการทำงาน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้านด้วยกันคือ (1) การประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน (2) การได้รับการยอมรับ (3) ลักษณะของงาน (4) ความรับผิดชอบ (5) ความก้าวหน้าในอาชีพ (6) ความเจริญเติบโต 2. ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) หรือปัจจัยภายนอก หมายถึงสภาพแวดล้อมของการทำงานที่จะป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 8 องค์ประกอบ คือ (1) การบริหารงานรวมถึงนโยบายขององค์กร (2) การควบคุมการบังคับบัญชา (3) เงื่อนไขของการทำงาน (4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กร (5) เงินเดือน (6) สถานภาพ (7) ความมั่นคงในการทำงาน (8) ปัจจัยต่าง ๆ ในชีวิตส่วนตัว และทฤษฎีความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์ ที่ได้ถูกปรับปรุงพัฒนามาจากทฤษฎีของมาสโลว์

การทำการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาทฤษฎีของแอลเดอร์เฟอร์ ซึ่งทฤษฎีนี้ได้ถูกปรับปรุงและพัฒนามาจากทฤษฎีของมาสโลว์ในปี 1969 ทฤษฎีความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์นี้มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าทฤษฎี ERG ทฤษฎีนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองข้อวิจารณ์บางประการจากงานของมาสโลว์ ที่ว่าความต้องการของมนุษย์ไม่ได้เป็นไปตามลำดับขั้น แอลเดอร์เฟอร์จึงทำการพัฒนา และสามารถจำแนกความต้องการหลักของมนุษย์ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (Robbins, 1993 : 211 อ้างถึงใน ตุลา, 2554 : 255)

1. ความต้องการด้านกายภาพ (Existence Needs) คือความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ โดยที่บุคคลแต่ละคนมีความต้องการทางกายภาพหรือขั้นพื้นฐาน เพื่อการดำรงชีวิตให้เขามีชีวิตอยู่ เมื่อถ้าเปรียบเทียบกับทฤษฎีของมาสโลว์ก็จะตรงกับความต้องการทางด้านร่างกายและความต้องการมั่นคงและปลอดภัย

2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) คือ ความต้องการที่จะเกี่ยวข้องกับหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา อย่างเช่น ครอบครัว เพื่อร่วมงาน โดยที่ตัวเราจะพยายามสร้างความสัมพันธ์หรือรักษาความสัมพันธ์นี้ไว้ ตามความพึงพอใจของเรา ถ้าเรามีความไม่พึงพอใจในตัวบุคคลเหล่านี้ เราก็อาจจะตัดความสัมพันธ์กับบุคคลเหล่านั้นออกไปได้ ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎีของมาสโลว์ในหัวข้อความต้องการทางสังคมและความต้องการยอมรับนับถือ

3. ความต้องการเจริญก้าวหน้า (Growth Needs) คือความต้องการที่จะเจริญเติบโตก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเรียน ต้องการที่จะฝึกฝนและพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยที่มนุษย์ทุกคนต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตทุกคน แต่การที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตจะต้องใช้ความพยายามและความสามารถของคนที่มียู่เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป้าหมายของแต่ละบุคคลอาจไม่เหมือนกัน การประสบความสำเร็จในชีวิตของแต่ละคนจึงแตกต่างกันออกไป พัฒนามาจากความต้องการยอมรับนับถือและความต้องการประสบความสำเร็จในทฤษฎีของมาสโลว์

ทฤษฎีของแอลเดอร์เฟอร์นั้นจะมีความคล้ายกับทฤษฎีของมาสโลว์ แต่มีความแตกต่างกัน คือ ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์นั้นกล่าวว่ามนุษย์จะมีความต้องการที่เป็นลำดับขั้นตอนไม่สามารถข้ามขั้นตอนได้ ซึ่งทฤษฎีของแอลเดอร์เฟอร์นั้นจะชี้ให้เห็นว่าความต้องการของมนุษย์ไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน มนุษย์อาจมีความต้องการในขั้นสูงก่อนได้ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองในขั้นต้น

2.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Holland

จอห์น ฮอแลนด์ (จตุรพร, 2554 : 53) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้ทำการเก็บรวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางอาชีพในปี 1973 โดยทำการศึกษาจากงานวิจัยของบุคคลอื่นในเรื่องเกี่ยวกับการตัดสินใจในการเลือกอาชีพและจากการที่ จอห์น ฮอแลนด์ ได้ทำการสัมภาษณ์เด็กหนุ่มหลายร้อยคนที่ต้องการงานเป็นทหารจากการสัมภาษณ์ทำให้จอห์น ฮอแลนด์เข้าใจเกี่ยวกับความสนใจและการเลือกอาชีพได้ดียิ่งขึ้น จึงได้ทำการจัดตั้งทฤษฎีการเลือกอาชีพ โดยระบุเป็นขั้นสมมติฐานเบื้องต้น 4 ประการ ดังนี้

1. ในวัฒนธรรมของเรา คนส่วนใหญ่สามารถแบ่งแยกบุคลิกภาพได้เป็น 6 ประเภทคือ R I A S E C

2. สิ่งแวดล้อมในการทำงานที่เป็นแบบอย่าง มี 6 ประเภท คือ R I A S E C

3. บุคคลค้นหาสิ่งแวดล้อมที่จะเปิดโอกาสให้ตนเองได้ทำการฝึกหัดทักษะและความสามารถ ได้แสดงออกเกี่ยวกับทัศนคติ บุคคลอาจจะค้นพบปัญหา และบทบาทต่าง ๆ ที่สอดคล้องกัน หรือขัดแย้งกัน

4. พฤติกรรมถูกตัดสินจากการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคลิกภาพกับสิ่งแวดล้อม

จอห์น ฮอแลนด์ได้ทำการจัดกลุ่มอาชีพตามลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 6 ประเภทดังนี้ (จตุรพร, 2554 : 57-59)

1. บุคลิกภาพประเภท Realistic เป็นบุคลิกภาพแบบจริงจัง บุคคลประเภทนี้ชอบทำงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร เป็นบุคคลที่มีความสามารถทางด้านช่าง แต่เป็นคนที่ไม่ชอบการเข้าสังคม เป็นคนขี้อาย แต่บุคลิกภาพประเภทนี้จะมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี และจากลักษณะบุคลิกภาพที่กล่าวมาข้างต้น อาชีพที่เหมาะสมสำหรับบุคคลเหล่านี้ได้แก่ อาชีพประเภทช่างต่าง ๆ อาชีพวิศวกร อาชีพทางการเกษตรต่าง ๆ อาชีพเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องจักร

2. บุคลิกภาพประเภท Investigative เป็นบุคลิกภาพแบบใช้ปัญญา บุคคลประเภทนี้ชอบทำงานเกี่ยวกับการสืบสวนหรือการใช้ความคิดมากกว่าการกระทำ เป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ชอบหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์รวมถึงการคำนวณต่าง ๆ ซึ่งบุคคลประเภทนี้จะเป็นคนมองโลกในแง่ร้าย แต่เป็นคนที่มีความคิดและเหตุผล ทำให้บุคคลประเภทนี้เหมาะที่จะประกอบอาชีพ นักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการ แพทย์ นักธรณีวิทยา ซึ่งล้วนแต่เป็นอาชีพที่ต้องใช้ความคิดเป็นอย่างมาก

3. บุคลิกภาพประเภท Artistic เป็นบุคลิกภาพแบบศิลปิน บุคคลประเภทนี้ชอบทำงานที่เป็นนามธรรม ชอบแสดงออก รักความอิสระ โดยที่บุคคลเหล่านี้จะมีความสามารถทางด้านงานศิลปะ ดนตรี งานทางด้านการแสดง และการพูด เป็นคนที่มีพรสวรรค์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่ไม่ชอบงานที่เป็นรูปธรรม งานที่มีระเบียบแบบแผน อาชีพที่เหมาะสมกับบุคคลเหล่านี้ จึงเป็นอาชีพนักดนตรี นักแต่งเพลง นักประพันธ์ เป็นต้น

4. บุคลิกภาพประเภท Social เป็นบุคลิกภาพแบบบริการสังคม บุคคลประเภทนี้ชอบทำงานที่สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การให้ความรู้ บุคคลเหล่านี้เป็นคนที่มีความสัมพันธ์ที่ดี มีความรับผิดชอบ ชอบเข้าสังคม รู้จักกาลเทศะ มีความเห็นอกเห็นใจ เข้าใจผู้อื่น ได้ดี อาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพแบบนี้ได้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล ครู-อาจารย์ จิตแพทย์ งานที่ปรึกษา เป็นต้น

5. บุคลิกภาพประเภท Enterprising เป็นบุคลิกภาพแบบกล้าคิดกล้าทำ บุคลิกภาพประเภทนี้ชอบงานที่เกี่ยวกับการวางแผน มีความสามารถในการเป็นผู้นำ การประชาสัมพันธ์ มีทักษะในการพูดที่ดี มีความเชื่อมั่นและมั่นใจในตนเอง เข้าสังคมเก่ง เป็นคนมองโลกในแง่ดี มีความสามารถในการพูดชักจูงหรือโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นให้คล้อยตาม อาชีพที่เหมาะสมกับบุคคลเหล่านี้ อาทิเช่น นายหน้า พนักงานธนาคาร ทนายความ นักการเมือง นักธุรกิจ เป็นต้น

6. บุคลิกภาพประเภท Conventional บุคลิกภาพเป็นแบบยึดมั่น มีระเบียบแบบแผน บุคคลประเภทนี้ชอบงานที่เป็นรูปธรรม ปฏิบัติตามขั้นตอนและกฎระเบียบ ชอบการทำงานที่เกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่ งานข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข ไม่ชอบงานที่ให้อิสระในความคิด จึงไม่มีความสามารถทางด้านงานศิลปะ บุคคลเหล่านี้จะเป็นคนที่ชอบลอกเลียนแบบผู้อื่น ไม่มีจินตนาการ อาชีพที่เหมาะสมกับบุคคลประเภทนี้ได้แก่ อาชีพนักบัญชี ผู้ตรวจสอบบัญชี-ภาษี งานบรรณารักษ์ นักวิเคราะห์ทางการเงิน เป็นต้น ซึ่งอาชีพเหล่านี้จะมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานกำหนดไว้เป็นแบบแผนชัดเจน

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Roe

แอน โรว์ (จตุรพร, 2554 : 65-72) ได้ปรับปรุงทฤษฎีนี้ โดยได้รับอิทธิพลจาก Gardner Murphy (1947) ในแนวความคิดเกี่ยวกับโครงสร้างทางพันธุกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพจึงได้มีการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับประสบการณ์ในวัยเด็ก ว่าอาจมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพและจากแนวคิดของ Maslow ในทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น ก็มีอิทธิพลต่อทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Roe ด้วย และ Roe มีความเชื่อว่าพันธุกรรมและพัฒนาการความต้องการตามลำดับขั้น ก็มีความสำคัญในการตัดสินใจเลือกอาชีพของแต่ละบุคคล ดังนั้นการเลือกอาชีพจึงมีความสัมพันธ์กับพันธุกรรมและประสบการณ์ในวัยเด็กตอนต้น ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญของทฤษฎีการเลือกอาชีพของ โรว์ ได้ดังนี้

1. ลำดับชั้นความต้องการและพันธุกรรมส่งผลต่อการเลือกอาชีพที่ต่างกัน การใช้ชีวิตแตกต่างกัน โดยที่พันธุกรรมจะเป็นตัวกำหนดพัฒนาการต่าง ๆ ของบุคคล เพื่อให้บุคคลมีความต้องการที่แตกต่างกัน

2. พัฒนาการของความต้อการขั้นพื้นฐานและความแข็งแกร่งของแต่ละบุคคลมีผลมาจากประสบการณ์ในวัยเด็ก และประสบการณ์ในวัยเด็กนี้ก็จะส่งผลทำให้บุคคลมีการเลือกอาชีพของแต่ละคนแตกต่างกันออกไป

3. การเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอนของบิดา-มารดา ในวัยเด็กตอนต้น จะทำให้ลูกเมื่อเติบโตแล้วจะมีการเลือกอาชีพที่แตกต่างกัน ส่งผลทำให้แต่ละคนมีเป้าหมายในชีวิตและเส้นทางการเลือกอาชีพต่างกันด้วย

4. รูปแบบการเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ในครอบครัว เทคนิคการเลี้ยงดูลูก Roe ได้สรุปว่าการเลี้ยงดูลูกมีผลต่อความพึงพอใจและความต้อการของลูก Roe จึงได้แบ่งรูปแบบของการเลี้ยงดูลูกในวัยเด็กตอนต้นของพ่อแม่ เป็น 3 ประเภท ดังนี้

4.1 พ่อแม่แบบเข้มงวดทางอารมณ์

4.2 พ่อแม่แบบหลีกเลี่ยงลูก

4.3 พ่อแม่แบบยอมรับลูก

5. แบบแผนอาชีพในวัยผู้ใหญ่ของแต่ละบุคคลเป็นผลลัพธ์มาจากประสบการณ์ตอนเด็ก และจากประสบการณ์ในตอนนี้ก็จะทำให้แต่ละบุคคลมีลำดับชั้นความต้องการที่แน่นอนในวัยผู้ใหญ่

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Super

Donald E. Super อ้างถึงใน (จตุรพร, 2554 : 103-105) ได้เสนอทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ โดยมีสาระสำคัญ 10 ประการ ดังนี้

1. มนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านบุคลิกภาพ มีความสามารถและความสนใจในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป

2. ความแตกต่างของบุคคลทำให้มีอาชีพที่เหมาะสมกับตัวบุคคลแต่ละคนแตกต่างกัน อย่างเช่นคนที่มีพรสวรรค์ทางด้านการวาดรูปก็อาจจะประกอบอาชีพเป็นนักวาดรูป จิตรกร

3. การทำงานในแต่ละอาชีพ บุคคลที่จะเข้ามาประกอบอาชีพนั้นจะต้องมีคุณสมบัติและลักษณะตรงกับอาชีพนั้น ๆ แต่คุณสมบัติหรือลักษณะของอาชีพแต่ละอาชีพก็มีความกว้างมากพอที่จะทำให้บุคคลมีคุณสมบัติลักษณะบุคลิกภาพใกล้เคียงกัน สามารถประกอบอาชีพเดียวกันได้

4. ความพึงพอใจและความสามารถของบุคคล บุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านความพึงพอใจในการทำงานและความสามารถในการทำงาน เมื่อเวลาผ่านไปเรื่อย ๆ และมีการเกี่ยวเนื่องประสพการณ์ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ววัยรุ่นตอนปลายหรือวัยกลางคนจะเริ่มมีอาชีพที่มั่นคงมองถึงอนาคต แต่ในบางคนในช่วงวัยนี้ก็ยังมีเปลี่ยนแปลงการปรับตัวต่อไปเรื่อย ๆ

5. การดำเนินชีวิตเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยแบ่งเป็นระดับชั้นต่าง ๆ 5 ชั้น ได้แก่ 1. ชั้นการเจริญเติบโต 2. ชั้นการสำรวจ 3. ชั้นการวางรากฐานของชีวิต 4. ชั้นการสร้างควมมั่นคง และ 5. ชั้นเสื่อมถอยหรือถดถอย

6. องค์ประกอบที่มีผลต่อการวางแผนทางด้านอาชีพของแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจของบิดา-มารดา ความสามารถของสติปัญญา บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลและโอกาสที่จะได้รับจากประสพการณ์ในการประกอบอาชีพ อย่างเช่น บิดา-มารดา ที่มีฐานะทางบ้านดีหรือร่ำรวยมักจะสนับสนุนและส่งเสริมให้ลูกได้เรียนจนสำเร็จการศึกษาในระดับสูง ๆ

7. การที่แต่ละบุคคลจะได้รับการพัฒนาทางด้านอาชีพจนสามารถเดินผ่านขั้นตอนหรืออุปสรรคต่าง ๆ ได้นั้น ส่วนใหญ่จะได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลที่อยู่รอบตัวเอง จนทำให้บุคคล ๆ นั้น รู้จักตนเองมากยิ่งขึ้น เข้าใจความสามารถ รู้จุดเด่นและจุดด้อยของตนเองและจากการที่บุคคลเข้าใจตนเองแล้วก็จะทำให้เลือกอาชีพได้ตรงตามความต้องการและความสามารถของตนเอง หลังจากทีบุคคล ๆ นั้นได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง

8. พัฒนาการทางด้านอาชีพ ก็เป็นพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงการแสดงออกของบุคคลจะมีผลต่อการเลือกการศึกษา การเลือกงาน และความคาดหวังที่เกี่ยวกับหน้าที่ที่บุคคลต้องการ อาทิเช่น การประกอบอาชีพพยาบาล บุคคลที่จะประกอบอาชีพนี้จะมีลักษณะมีความเมตตา กรุณา ชอบช่วยเหลือผู้อื่น

9. การเข้าสู่กระบวนการประกอบอาชีพของแต่ละบุคคล จะถูกกำหนดขึ้นโดยตัวแปรทางสังคม

10. ความพึงพอใจในการทำงานและความพึงพอใจในชีวิตจะขึ้นอยู่กับ การได้รับโอกาสในการแสดงออกทางด้านความสามารถ บุคลิกภาพ ความสนใจและค่านิยมของแต่ละบุคคล และประสพการณ์ที่ได้รับจากการทำงานซึ่งบุคคลมีความพึงพอใจและคิดว่ามีความเหมาะสม

2.5 ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ

ประวัติความเป็นมา

โรงเรียนสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2507 อาจารย์ประโยชน์ อิศรเสนา ณ อยุธยา จากความต้องการที่จะรับใช้สังคมซึ่งในขณะนั้นธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยวกำลังเจริญเติบโต จึงทำการเปิดหลักสูตรในระยะเริ่มแรก เป็นลักษณะหลักสูตรระยะสั้น (Intensive Course) 3 เดือนบ้าง 6 เดือนบ้าง หรือ 1 ปี โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้ที่มีทุนน้อยได้แสวงหาความรู้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ เพื่อการประกอบอาชีพ และผู้ที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม

ปี พ.ศ. 2510 มีผู้สนใจเรียนจำนวนมากขึ้น จึงย้ายจากบริเวณ ถนนราชดำเนิน มาตั้งอยู่ที่ เลขที่ 190 ซอยวุฒิพันธ์ ถนนราชปรารภ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี และได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความทันสมัยโดยปรับเป็นหลักสูตร 2 ปี และหลักสูตร 3 ปี หลักสูตรที่มีการเปิดสอนในปีนี้ได้แก่ หลักสูตรการบิน ธุรกิจการโรงแรม การท่องเที่ยว การค้า การธนาคาร การเลขานุการ และหลักสูตรการบัญชี โดยผู้ที่เรียนหลักสูตร 2 ปี จะได้รับ Certificate ในสาขานั้น ๆ และผู้ที่เรียนหลักสูตร 3 ปี จะได้รับ Diploma ในสาขานั้น ๆ เช่นกัน โดยแต่ละหลักสูตรจะมุ่งเน้นการสอนที่เฉพาะวิชาชีพ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานมากที่สุด และสถานประกอบการทั้งหลายต่างยินดีที่จะรับนักศึกษาที่จบแล้วเข้าทำงานในหน่วยงานทันที

ปี พ.ศ. 2511 โรงเรียนได้ขยายบริเวณเพิ่มขึ้น และปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยอีกทั้งยังมีการส่งนักศึกษาไปฝึกงานตามหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงการไปควาน सम्มนา ในต่างประเทศ

ปี พ.ศ. 2515 โรงเรียนได้รับพระมหากรุณาธิคุณจาก สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีพระราชทานประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ปี พ.ศ. 2516 อาจารย์ประโยชน์ ผู้ซึ่งได้ทำการก่อตั้งสถานศึกษาแห่งนี้ จึงได้กราบทูลเชิญ พระเจ้าพระภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เป็นองค์อุปถัมภ์โรงเรียน และอัญเชิญ เสด็จพระราชทานประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ปี พ.ศ. 2519 อาจารย์ประโยชน์ อิศรเสนา ณ อยุธยา ได้ถึงแก่กรรม ด้วยอายุเพียง 42 ปี พี่สาว อาจารย์ปรีชา อิศรเสนา ณ อยุธยา จึงได้สืบทอดเจตนารมณ์ต่อจากท่าน จนถึงปี พ.ศ. 2524 จึงได้ลาออกไปประกอบธุรกิจส่วนตัว

ปี พ.ศ. 2524 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผจญ ชันชะชวะนะ ได้เข้ามารับหน้าที่บริหารโรงเรียน ในตำแหน่งผู้อำนวยการ โดยมี อาจารย์ปัญญาพร เอื้องประสิทธิ์ เป็นอาจารย์ใหญ่ และในปีนี้ได้มีการ

สร้างอาคารเรียนหลังใหม่ เพื่อรองรับนักศึกษาที่ให้ความสนใจในการเรียนด้านสายอาชีพที่มีเพิ่มมากขึ้นในขณะนั้น มีการขยายพื้นที่มากขึ้นภายใต้ชื่อโรงเรียนสยามธุรกิจพณิชยการ และได้เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นรุ่นแรก ประกอบด้วย 3 สาขาวิชาคือ สาขาการบัญชี สาขาการเลขานุการ และสาขาบริการธุรกิจโรงแรม ในเดือนพฤศจิกายน 2525

ปี พ.ศ. 2532 ได้มีการเปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกอบด้วย สาขาการบัญชี และสาขาวิชาการจัดการ และได้มีการก่อสร้างอาคารเรียนใหม่ มีห้องเรียนห้องปฏิบัติที่ทันสมัย

ปี พ.ศ. 2534 เปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค รับผู้จบ ม.6 เข้าเรียนในสาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการโรงแรม

ปี พ.ศ. 2537 เพิ่มหลักสูตรระดับ ปวส. ในสาขาวิชาการจัดการงานบุคคล

ปี พ.ศ. 2540 เพิ่มหลักสูตรระดับ ปวส. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ปี พ.ศ. 2542 เพิ่มหลักสูตรระดับ ปวส. สาขาวิชาการตลาด และจัดตั้งโครงการนำร่องหลักสูตรนานาชาติ ในสาขาวิชาการโรงแรม (International English Program) ระดับ ปวส. ขณะเดียวกัน ในปีนี้ทางโรงเรียนได้มีการก่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ เป็นอาคารเรียนที่ทันสมัย ซึ่งก่อสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กมีจำนวน 5 ชั้น แทนอาคารไม้ 2 ชั้น และได้รับพระราชทานชื่ออาคารว่า “อาคารสมเด็จพระเจ้าฟ้าเพชรรัตน” ตามพระนามของสมเด็จพระเจ้าพระภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี องค์อุปถัมภ์ของโรงเรียน

ปี พ.ศ. 2546 เพิ่มหลักสูตรระดับ ปวช. ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ปี พ.ศ. 2547 เพิ่มหลักสูตร สาขาวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ปี พ.ศ. 2548 ขยายหลักสูตรภาคสมทบ ภาคค่ำ เป็นภาคสมทบวันอาทิตย์

ปี พ.ศ. 2549 ได้จัดซื้อที่ดินอีก 1 ไร่ เพื่อทำการเปิดสอนหลักสูตรการจัดการโลจิสติกส์ ในระดับปวส. และริเริ่มโครงการระหว่างประเทศ ไทย-เบลเยียม Hasselt-Siam Project พร้อมทั้งรับการตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพการศึกษาจาก สมศ. รอบที่ 2 และผ่านการประเมินในระดับดี

ปี พ.ศ. 2550 เปิดใช้อาคารพาณิชย์ที่ปรับปรุงอย่างเป็นทางการ ซึ่งในอาคารหลังนี้ ประกอบไปด้วยห้องปฏิบัติการทางด้านสาขาการโรงแรม ห้องสมุด ห้องทะเบียน รวมถึงฝ่ายต่าง ๆ ในสถานศึกษา และได้มีการเปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น สยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี

ปี พ.ศ. 2551 ปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานตาม พรบ. โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผจญ ชันชะชวณะ เป็นประธานกรรมการบริหารโรงเรียน/ผู้รับใบอนุญาต/ ผู้จัดการ อาจารย์ปัญญาพร เอื้อจงประสิทธิ์ เป็นผู้อำนวยการ

ปี พ.ศ. 2552 เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจ ในพระอุปถัมภ์ฯ

ปัจจุบันวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจ ในพระอุปถัมภ์ฯ มีนักศึกษาทั้งสิ้น 2,489 คน จากนักศึกษาภาคปกติและภาคสมทบ โดบแบ่งเป็นระดับ ปวช. จำนวน 1,360 คน และระดับ ปวส. คน มีอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ และเจ้าหน้าที่จำนวน 80 ท่าน (สยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ, ออนไลน์ : 2552)

ปรัชญาวิสัยทัศน์

มุ่งพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นบุคลากรคุณภาพ มีความสามารถประกอบอาชีพในด้านอุตสาหกรรมบริการ บริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะมีความรู้ มีระบบการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ ปฏิบัติตามวัฒนธรรมและประเพณี มีระเบียบวินัย มีความทันสมัย และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ, ออนไลน์ : 2552) โดยยึดปรัชญาของโรงเรียนที่ว่า

"วิชาการทันสมัย ใฝ่ใจคุณธรรม น้อมนำปฏิบัติกร"

หลักสูตรที่ทำการเปิดสอน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้ทำการเปิดสอนสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สาขาการบัญชี	2. สาขาการโรงแรม
3. สาขาการขาย	4. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้ทำการเปิดสอนสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สาขาการบัญชี	2. สาขาการจัดการทั่วไป
3. สาขาการตลาด	4. สาขาการจัดการโลจิสติกส์
5. สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	6. สาขาคอมพิวเตอร์กราฟิก
7. สาขาการจัดการธุรกิจโรงแรม	8. สาขาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อารมณฺ์ เพชรชຶน (2545) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ซึ่งจากการทำการศึกษาของ อารมณฺ์ เพชรชຶน นั้น พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ปีที่ 3 ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 18-19 ปี มีผลการศึกษาโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลางหรือพอใช้ โดยที่ครอบครัวของนักศึกษาเหล่านี้มีรายได้ค่อนข้างต่ำ พ่อแม่ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้าง และเมื่อนักศึกษาเรียนจบในระดับ ปวช.แล้ว ก็จะมีการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อนี้ได้แก่ การต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ต้องการพัฒนาทางอาชีพ ตอบสนองความต้องการของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และเพื่อเป็นการพัฒนาสถานภาพทางสังคม และการเลือกศึกษาต่อจะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้าน โรงเรียนอันได้แก่ หลักสูตรที่ทางโรงเรียนเปิดสอน สถานที่ตั้งของสถานศึกษา และภาพพจน์ของโรงเรียน และยังมี ความสัมพันธ์กับปัจจัยการบริหารจัดการ ได้แก่ ความรู้ความสามารถของผู้สอน การจัดการระบบภายใน สภาพแวดล้อมและระบบการแนะแนวและจัดหางาน

แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น จากผลงานการวิจัยของ สุวพันธุ์ พงษ์บริบูรณ์ (2545) พบว่าด้านความสนใจและเหตุผลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในระดับมาก โดยที่การเรียนในวิชาช่างนี้มีโอกาสเรียนต่อสูงขึ้นในหลายสาขา เป็นข้อที่เป็นแรงจูงใจต่อนักศึกษามากที่สุด ด้านลักษณะงานและความก้าวหน้า หัวข้อที่นักศึกษาให้ความสำคัญและสนใจมากและเป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปวส. คือ สาขาวิชาช่างเป็นสาขาที่ต้องสร้างสรรค์ แสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง นักศึกษาให้ความสำคัญกับเกียรติยศชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาอยู่ในระดับมาก และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาจะศึกษาต่อระดับ ปวส. เนื่องจากการตัดสินใจเลือกเรียนต่อด้วยตนเอง ซึ่งเมื่อมองในภาพรวมแล้วพบว่า จากด้านที่กล่าวมาทั้ง 4 ด้าน มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

ศุภิพรรณ ทองสุวรรณ (2547) ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของนักเรียน พบว่าด้านความถนัดและความสนใจ ด้านบุคลิกภาพและสติปัญญา ด้านอาชีพและรายได้ของบิดา-มารดา ด้านเกียรติยศชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา ด้านค่านิยมในอาชีพและตลาดแรงงาน ด้านรายได้ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าในอาชีพเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อของนักเรียนมากที่สุดเมื่อพิจารณา ในข้อย่อยแล้วจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีความสนใจในสาขาวิชาที่เรียน มีการเลือกเรียนสาขาวิชาที่เหมาะสมกับเพศของตนเอง ซึ่งบิดามารดาของนักเรียนเองก็ให้การสนับสนุนในการเรียนระดับอาชีวศึกษา และสาขาที่เลือกเรียนนั้นตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานทำให้สามารถมี

โอกาสศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนด้านบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผลต่อการเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก บทสรุปจากผลการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าศึกษาต่อในสาขาพาณิชยกรรมของครูโรงเรียนเทคโนโลยีสยาม จะเห็นได้ว่าตัวแปรที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในสาขาพาณิชยกรรม คือ ตัวแปรด้านหลักสูตรประเภทวิชาพาณิชยกรรมตรงกับความสามารถและความถนัด ซึ่งมีการให้ความสำคัญในระดับปานกลาง และประเภทวิชาพาณิชยกรรมนี้ยังตรงกับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ รวมถึงยังสามารถส่งเสริมความก้าวหน้าของตนเองได้ในอนาคต ประเภทวิชาพาณิชยกรรมนี้ยังสอดคล้องกับลักษณะทางบ้านของนักเรียน ซึ่งทำให้เห็นว่า ทุกๆ ปัจจัยในด้านหลักสูตรจะมีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ งานวิจัยของ (แผนกธุรกิจสัมพันธ์ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม, 2550)

ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลงานวิจัยของ กัญญกมญู เดือนเหมือน (2550) ได้ทำการสรุปเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจซึ่งประกอบไปด้วย ปัจจัย 7 ด้าน ได้แก่ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย สถานที่ตั้ง ความคาดหวังของนักศึกษา ความคาดหวังทางด้านอาชีพ ความตั้งใจส่วนตัว การจัดการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานศึกษา จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษา คือ ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง รองลงมาคือชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในสถาบัน และเมื่อมีการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยทั้ง 7 ด้านกับรายได้และอาชีพของผู้ปกครอง พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนการเปรียบเทียบปัจจัยทั้ง 7 ด้านกับเพศของนักศึกษา พบว่ามีความแตกต่างกัน ในด้านการจัดการเรียนการสอนและที่ตั้งของสถานศึกษา

อัสมา บุญชัยยะ (2551) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับป.โท เมื่อทำการวิเคราะห์เป็นรายด้านแล้วจะทำให้ทราบว่า ด้านการพัฒนาตนเองและด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ป.โทของนักศึกษามากที่สุด 2. นิสิตที่มีเพศ อายุ การศึกษาในระดับ ป.ตรีและประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ ป.โท แตกต่างกัน

ผลการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี ทำให้ทราบว่าด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนอยู่ในระดับมาก และจากการเปรียบเทียบแรงจูงใจ พบว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกัน

มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในแต่ละด้านโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และความคาดหวังด้านอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในแต่ละด้านโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทบทสรุปงานวิจัยของ (รัชพงศ์ เอี้ยวสกุล, 2551)

เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมากได้แก่ ด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ยกเว้นด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นที่นักศึกษามีเหตุจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาชายและหญิงที่มีอายุ สาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาที่กำลังศึกษาปริญญาโท รายได้และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทบทสรุปจากงานวิจัยของ (อาภรณ์ เชี่ยวชาญเกษตร, 2551)

ตารางที่ 2.1 สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

ชื่องานวิจัย	ด้านเหตุผล ส่วนตัว	ด้านการ ประกอบ อาชีพ	ด้าน ชื่อเสียง สถาบัน	ด้านสังคม	ด้านทำตาม บุคคลที่ เกี่ยวข้อง
1. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน	✓	✓		✓	✓
2. แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในจังหวัดขอนแก่น	✓	✓	✓		✓
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	✓	✓	✓		✓
4. ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีต่อการเข้าศึกษาต่อในสาขาพณิชยกรรมของครูโรงเรียนเทคโนโลยีสยาม	✓	✓			
5. ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม	✓		✓		
6. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	✓	✓	✓	✓	✓
7. แรงจูงใจในการเลือกรเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี		✓		✓	✓
8. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาโทคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี		✓	✓	✓	✓

จะเห็นได้ว่าการศึกษางานวิจัยที่กล่าวมาแล้วในเบื้องต้นนักวิจัยท่านต่าง ๆ ได้นำเสนอถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อไว้หลากหลายสาเหตุ ซึ่งมีทั้งเหมือนกันและแตกต่างกัน สำหรับการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาและสรุปสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อโดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และปัจจัยด้านความเจริญก้าวหน้า เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารวิทยาลัยฯ ในการวางแผนการดำเนินงานการบริหารและพัฒนาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ เป็นการค้นคว้าเชิงสำรวจเพื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ โดยมีขั้นตอนการค้นคว้าอิสระดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2554 ในวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ จำนวนทั้งสิ้น 2,489 คน (ข้อมูลเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2555)

กลุ่มตัวอย่าง

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กรณีที่ทราบจำนวนประชากร หรือประชากรที่มีจำนวนนับได้ (Finite Population) (ชานินทร์, 2553 : 45) โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

e = ค่าเปอร์เซ็นต์การคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 2,489 คน ขอมรับค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างได้ 5% หรือ 0.05 จะสามารถคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$\text{แทนค่าสูตร} \quad n = \frac{2,489}{1+2,489(0.05)^2}$$

$$n = 344.62 \text{ หรือประมาณ } 345 \text{ คน}$$

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 345 คน จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportionate Stratified Random Sampling) สามารถแบ่งตามระดับชั้นได้ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงการแบ่งสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับชั้น	กลุ่มตัวอย่าง
ปวช.	54.78%
ปวส.	45.22%

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามจำนวน 345 ชุด โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) มีจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพจำนวน 6 ด้าน ได้แก่ บุคลิกภาพประเภท Realistic บุคลิกภาพประเภท Investigative บุคลิกภาพประเภท Artistic บุคลิกภาพประเภท Social บุคลิกภาพประเภท Enterprising และบุคลิกภาพประเภท Conventional ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีจำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีจำนวน 15 ข้อ

จากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 สามารถกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) (ชานินทร์, 2553 : 75) ได้ดังนี้

การให้คะแนนคำถามตามแนวทางของลิเคิร์ต สำหรับแบบสอบถาม

5	มีค่าเท่ากับ	เห็นด้วยหรือมีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด
4	มีค่าเท่ากับ	เห็นด้วยหรือมีผลต่อการตัดสินใจมาก
3	มีค่าเท่ากับ	เห็นด้วยหรือมีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง
2	มีค่าเท่ากับ	เห็นด้วยหรือมีผลต่อการตัดสินใจน้อย
1	มีค่าเท่ากับ	เห็นด้วยหรือมีผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ของค่าเฉลี่ยในการวัดมาจากการกระจายข้อมูลเชิงปริมาณ สามารถกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยหรือมีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยหรือมีผลต่อการตัดสินใจมาก
2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยหรือมีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยหรือมีผลต่อการตัดสินใจน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยหรือมีผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

ตารางที่ 3.2 แหล่งที่มาของคำถามที่ใช้ในแบบสอบถาม

คำถามที่ใช้ในการสอบถาม	แหล่งที่มาของคำถาม
ปัจจัยส่วนบุคคล	วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	
บุคลิกภาพประเภท Realistic	ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Holland ปี 1973
บุคลิกภาพประเภท Investigative	
บุคลิกภาพประเภท Artistic	
บุคลิกภาพประเภท Social	
บุคลิกภาพประเภท Enterprising	
บุคลิกภาพประเภท Conventional	
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ	
ด้านกายภาพ	ทฤษฎีความต้องการของ Alderfer
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	ปี 1969
ด้านความเจริญก้าวหน้า	

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นจากกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจโนพระอุปถัมภ์ฯ จำนวน 345 คน
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือต่าง ๆ รวมถึงเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผู้ศึกษานำแบบสอบถาม เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ความถูกต้อง และให้อาจารย์ที่ปรึกษาชี้แนะเพิ่มเติม จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและเหมาะสม
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบ (Pre-Test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ในส่วนของข้อคำถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยค่าความเชื่อมั่นต้องได้ค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป (กัลวัฒน์ มัญชะสิงห์, ออนไลน์ : 2554) ซึ่งสามารถแยกรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 3.3 แสดงค่า Alpha ของแบบสอบถาม

การทดสอบรายด้าน	ค่า Alpha
บุคลิกภาพประเภท Realistic	0.7720
บุคลิกภาพประเภท Investigative	0.7638
บุคลิกภาพประเภท Artistic	0.7340
บุคลิกภาพประเภท Social	0.7898
บุคลิกภาพประเภท Enterprising	0.7294
บุคลิกภาพประเภท Conventional	0.7903
ด้านกายภาพ	0.7613
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	0.7732
ด้านความเจริญก้าวหน้า	0.9617

3. นำแบบสอบถามไปแจกแล้วรวบรวมแบบสอบถามให้ได้ครบตามจำนวนที่ต้องการแล้วทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้มาทั้งหมด

4. ทำการคีย์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ซึ่งโปรแกรมที่ใช้เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ผลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ จะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการประมวลผลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อใช้อธิบายค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายค่าความแปรปรวนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ และตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ

2. การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics)

การใช้สถิติ Independent Samples t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม และการใช้สถิติ One-Way Analysis of Variance (ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม

การทดสอบสมมติฐานของตัวแปรเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการใช้สถิติการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson correlation) ทดสอบสมมติฐานของตัวแปรโดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ค่าความสัมพันธ์ 0.81-1.00	เท่ากับ	มีความสัมพันธ์มากที่สุด
ค่าความสัมพันธ์ 0.61-0.80	เท่ากับ	มีความสัมพันธ์มาก
ค่าความสัมพันธ์ 0.41-0.60	เท่ากับ	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
ค่าความสัมพันธ์ 0.21-0.40	เท่ากับ	มีความสัมพันธ์น้อย
ค่าความสัมพันธ์ 0.01-0.20	เท่ากับ	มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มุ่งศึกษาถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 345 ชุด ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาในวิทยาลัยฯ ผู้ศึกษาจึงขอนำเสนอผลการทดสอบและอภิปรายผลการวิเคราะห์ในรูปของตาราง แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ โดยหาค่าความถี่และร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา โดยใช้ สถิติ Independent Samples t-test และ One-Way ANOVA (F-test)

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาโดยใช้สถิติ Person Correlation สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
Mean	แทน	ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติการทดสอบ t-test
F	แทน	ค่าสถิติการทดสอบ F-test
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน	องศาความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
LSD	แทน	Least Significant Difference

Sig. แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

4.2 ผลการวิเคราะห์

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ โดยหาค่าความถี่และร้อยละ

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา สาขาวิชาที่เรียน ภูมิฐานะ การสนับสนุนทุนการศึกษา และความคาดหวังทางด้านอาชีพ

ตารางที่ 4.1 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	131	38.00
หญิง	214	62.00
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 4.1 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าเป็นเพศหญิงร้อยละ 62.00 และเป็นเพศชายร้อยละ 38.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 16 ปี	5	1.45
16 -18 ปี	165	47.83
มากกว่า 18 ปีขึ้นไป	175	50.72
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 4.2 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.72 รองลงมาอายุ 16 - 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.83 และอายุต่ำกว่า 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้นการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปวช.	189	54.78
ปวส.	156	45.22
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 4.3 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าเป็นนักศึกษาระดับ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 54.78 และเป็นนักศึกษาระดับปวส. คิดเป็นร้อยละ 45.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน

สาขาวิชาที่เรียน	จำนวน	ร้อยละ
การบัญชี	54	15.65
การตลาด	14	4.06
การจัดการทั่วไป	16	4.64
การขาย	18	5.22
การโรงแรม	78	22.61
การจัดการโลจิสติกส์	6	1.74
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	111	32.17
คอมพิวเตอร์กราฟิก	17	4.93
การจัดการธุรกิจโรงแรม	19	5.51
การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว	12	3.47
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 4.4 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 32.17 รองลงมาคือสาขาการโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 22.61 สาขาการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 15.65 สาขาการจัดการธุรกิจโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 5.51 สาขาการขาย คิดเป็นร้อยละ 5.22 สาขาคอมพิวเตอร์กราฟิก คิดเป็นร้อยละ 4.93 สาขาการจัดการทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 4.64 สาขาการตลาด คิดเป็นร้อยละ 4.06 สาขาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 3.47 และสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คิดเป็นร้อยละ 1.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ จำแนกตาม
ภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพและปริมณฑล	227	65.80
จังหวัดอื่นๆ ในภาคกลาง	22	6.38
ภาคเหนือ	15	4.35
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	61	17.68
ภาคตะวันออก	8	2.32
ภาคตะวันตก	4	1.15
ภาคใต้	8	2.32
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 4.5 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 65.80 รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 17.68 จังหวัดอื่นๆ ในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 6.38 ภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 4.35 ภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 2.32 ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 2.32 และภาคตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 1.15 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ จำแนกตามการ
สนับสนุนทุนการศึกษา

การสนับสนุนทุนการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง (ทำงาน)	87	25.22
บิดามารดา	209	60.58
ญาติพี่น้อง	22	6.38
จากสถาบันที่ท่านศึกษาอยู่	4	1.15
เงินกู้ยืม	23	6.67
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 4.6 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษาจากบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 60.58 รองลงมาคือตนเอง (ทำงาน) คิดเป็นร้อยละ 25.22 เงินกู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 6.67 จากญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 6.38 และจากสถาบันที่กำลังศึกษาอยู่ คิดเป็นร้อยละ 1.15 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาในวิทยาลัยฯ จำแนกตามความคาดหวังทางด้านอาชีพ

ความคาดหวังทางด้านอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบริษัท	86	24.93
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	69	20.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	173	50.14
ค้าขาย	17	4.93
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 4.7 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังที่จะประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 50.14 รองลงมาคือเป็นพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 24.93 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 20.00 และประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 4.93 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ประกอบด้วย บุคลิกภาพประเภท Realistic บุคลิกภาพประเภท Investigative บุคลิกภาพประเภท Artistic บุคลิกภาพประเภท Social บุคลิกภาพประเภท Enterprising และบุคลิกภาพประเภท Conventional

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาประกอบด้วย ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้าน และด้านความเจริญก้าวหน้า

โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพ โดยรวม

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น		
	Mean	S.D.	แปลผล
บุคลิกภาพประเภท Realistic โดยรวม	3.28	0.74	ปานกลาง
บุคลิกภาพประเภท Investigative โดยรวม	2.86	0.74	ปานกลาง
บุคลิกภาพประเภท Artistic โดยรวม	3.55	0.66	มาก
บุคลิกภาพประเภท Social โดยรวม	3.84	0.72	มาก
บุคลิกภาพประเภท Enterprising โดยรวม	3.51	0.70	มาก
บุคลิกภาพประเภท Conventional โดยรวม	2.96	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่าระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพ นักศึกษามีบุคลิกภาพประเภท Social โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 รองลงมาคือบุคลิกภาพประเภท Artistic บุคลิกภาพประเภท Enterprising บุคลิกภาพประเภท Realistic บุคลิกภาพประเภท Conventional และบุคลิกภาพประเภท Investigative โดยมีค่าเฉลี่ย 3.55, 3.51, 3.28, 2.96 และ 2.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Realistic

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น		
	Mean	S.D.	แปลผล
บุคลิกภาพประเภท Realistic โดยรวม	3.28	0.74	ปานกลาง
1. เป็นคนค่อนข้างเก็บตัว ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับใคร	2.86	1.28	ปานกลาง
2. ชอบทำรายงานเดี่ยวมากกว่าการทำรายงานกลุ่ม	2.80	1.30	ปานกลาง
3. เป็นคนไม่คิดมาก สบายๆ	3.65	1.18	มาก
4. ไม่ชอบเป็นจุดสนใจของผู้อื่น	3.64	1.13	มาก
5. เป็นคนขี้อาย	3.43	1.15	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่าระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Realistic โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพ บุคลิกภาพของนักศึกษาที่อยู่ในระดับมาก 2 ลำดับแรก คือ เป็นคนไม่คิดมาก สบาย ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.65 และ ไม่ชอบ

เป็นจุดสนใจของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ย 3.64 ส่วนในระดับปานกลาง ได้แก่ เป็นคนใจหาย มีค่าเฉลี่ย 3.43 เป็นคนค่อนข้างเก็บตัว ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับใคร มีค่าเฉลี่ย 2.86 และชอบทำรายงานเดี่ยวมากกว่าการทำรายงานกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 2.80

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Investigative

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น		
	Mean	S.D.	แปลผล
บุคลิกภาพประเภท Investigative	2.86	0.74	ปานกลาง
1. เป็นคนมองโลกในแง่ร้าย	2.21	1.17	น้อย
2. เชื่อมั่นในความคิดของตนเองว่าถูกเสมอ	2.86	1.12	ปานกลาง
3. ชอบวิพากษ์วิจารณ์คนอื่น	2.54	1.16	ปานกลาง
4. ชอบอ่านหนังสือเพื่อหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ	3.22	1.08	ปานกลาง
5. อยากรู้ อยากเห็น	3.48	1.11	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่าระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Investigative โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพ บุคลิกภาพของนักศึกษาที่อยู่ในระดับปานกลางโดยสามารถเรียงลำดับได้คือเป็นคนอยากรู้ อยากเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ชอบอ่านหนังสือเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอมีค่าเฉลี่ย 3.22 เชื่อมั่นในความคิดของตนเองว่าถูกเสมอ มีค่าเฉลี่ย 2.86 และชอบวิพากษ์วิจารณ์คนอื่นมีค่าเฉลี่ย 2.54 แต่ยกเว้นการเป็นคนมองโลกในแง่ร้ายมีค่าเฉลี่ย 2.21 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Artistic

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น		
	Mean	S.D.	แปลผล
บุคลิกภาพประเภท Artistic	3.55	0.66	มาก
1. มีความคิดสร้างสรรค์ และมีจินตนาการสูง	3.61	1.00	มาก
2. ไม่ค่อยมีระเบียบ	2.99	1.18	ปานกลาง
3. มักเป็นคนริเริ่มคิดสิ่งใหม่ ๆ ให้กับกลุ่มเสมอ	3.29	0.98	ปานกลาง
4. มีความเป็นตัวของตัวเอง	3.97	0.93	มาก
5. ไม่ชอบทำตามผู้อื่นและไม่ชอบเลียนแบบใคร	3.87	0.95	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่าระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Artistic โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพ บุคลิกภาพของนักศึกษาที่อยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ มีความเป็นตัวของตัวเองมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.97 ไม่ชอบทำตามผู้อื่นและไม่ชอบเลียนแบบใครมีค่าเฉลี่ย 3.87 มีความคิดสร้างสรรค์และมีจินตนาการสูงมีค่าเฉลี่ย 3.61 ส่วนมักเป็นคนริเริ่มคิดสิ่งใหม่ ๆ ให้กับกลุ่มเสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.29 และไม่ค่อยมีระเบียบมีค่าเฉลี่ย 2.99 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Social

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น		
	Mean	S.D.	แปลผล
บุคลิกภาพประเภท Social	3.84	0.72	มาก
1. ชอบช่วยเหลือผู้อื่น	3.98	0.86	มาก
2. ชอบเข้าสังคม พบปะสังสรรค์	3.77	1.02	มาก
3. เข้าร่วมกิจกรรมกับทางสถาบันการศึกษา อย่างสม่ำเสมอ	3.66	1.02	มาก
4. ชอบทำงานเป็นกลุ่ม ไม่ชอบอยู่ตัวคนเดียว	3.72	1.08	มาก
5. มีมนุษยสัมพันธ์ดี	4.06	0.94	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่าระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Social โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพ บุคลิกภาพของนักศึกษาอยู่ในระดับมากทั้งหมด ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 3.98 ชอบเข้าสังคม พบปะสังสรรค์มีค่าเฉลี่ย 3.77 ชอบทำงานเป็นกลุ่ม ไม่ชอบอยู่ตัวคนเดียวมีค่าเฉลี่ย 3.72 และเข้าร่วมกิจกรรมกับทางสถาบันการศึกษาอย่างสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ย 3.66

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพ จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Enterprising

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น		
	Mean	S.D.	แปลผล
บุคลิกภาพประเภท Enterprising	3.51	0.70	มาก
1. มีความกระตือรือร้น	3.77	0.90	มาก
2. ชอบออกคำสั่งกับผู้อื่น	2.85	1.20	ปานกลาง
3. มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง	3.32	1.07	ปานกลาง
4. มองโลกในแง่ดี	3.93	0.95	มาก
5. ชอบวางแผน ก่อนลงมือปฏิบัติ	3.68	1.03	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่าระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Enterprising โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพ บุคลิกภาพของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มองโลกในแง่ดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 มีความกระตือรือร้นมีค่าเฉลี่ย 3.77 ชอบวางแผน ก่อนลงมือปฏิบัติมีค่าเฉลี่ย 3.68 และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง 3.32 ชอบออกคำสั่งกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ย 2.85 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
จำแนกตามบุคลิกภาพประเภท Conventional

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น		
	Mean	S.D.	แปลผล
บุคลิกภาพประเภท Conventional	2.96	0.74	ปานกลาง
1. ชอบลอกเลียนแบบผู้อื่น	2.29	1.13	น้อย
2. ทำตามคำสั่งหรือตามความต้องการ ของผู้อื่นเสมอ	2.72	1.10	ปานกลาง
3. ยึดถือกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด	3.22	1.03	ปานกลาง
4. เข้าระเบียบ แต่งตัวเรียบร้อย	3.20	1.08	ปานกลาง
5. ทำงานส่งครบตามเวลาที่กำหนด	3.36	1.01	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.14 พบว่าระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Conventional โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยด้านบุคลิกภาพ บุคลิกภาพของนักศึกษาที่อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ทำงานส่งครบตามเวลาที่กำหนดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ยึดถือกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดมีค่าเฉลี่ย 3.22 เข้าระเบียบ แต่งตัวเรียบร้อยมีค่าเฉลี่ย 3.20 ทำตามคำสั่งหรือตามความต้องการของผู้อื่นเสมอมีค่าเฉลี่ย 2.72 และชอบลอกเลียนแบบผู้อื่นมีค่าเฉลี่ย 2.29 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ
อาชีวศึกษาโดยรวม

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา	ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ		
	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านกายภาพโดยรวม	3.74	0.65	มาก
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยรวม	3.20	0.79	ปานกลาง
ด้านความเจริญก้าวหน้าโดยรวม	4.28	0.77	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาคือด้านความเจริญก้าวหน้า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมาคือด้านกายภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ
อาชีวศึกษาจำแนกตามด้านกายภาพ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษา ต่อระดับอาชีวศึกษา	ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ		
	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านกายภาพโดยรวม	3.74	0.65	มาก
1. ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	3.82	0.94	มาก
2. การได้เรียนในห้องปรับอากาศ	4.05	0.93	มาก
3. สาขาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการ	4.06	0.89	มาก
4. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมาะสม	3.67	0.92	มาก
5. ชุมนักศึกษาทำให้ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา	3.12	1.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อด้านกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาได้แก่ สาขาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 การได้เรียนในห้องปรับอากาศมีค่าเฉลี่ย 4.05 ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษามีค่าเฉลี่ย 3.82 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.67 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับมากและชุมนักศึกษาทำให้ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.12

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ
อาชีวศึกษาจำแนกตามด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษา ต่อระดับอาชีวศึกษา	ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ		
	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยรวม	3.20	0.79	ปานกลาง
1. ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้าง และได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น	3.64	0.96	มาก
2. บุคคลในครอบครัวเป็นผู้แนะนำและสนับสนุน	3.61	1.05	มาก
3. เลือกเรียนตามเพื่อนหรือคนรู้จัก	2.78	1.26	ปานกลาง
4. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำ	3.13	1.25	ปานกลาง
5. บุคคลที่ประทับใจเคยศึกษาหรือศึกษาอยู่	2.85	1.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อที่อยู่ในระดับมากได้แก่ ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่นมีค่าเฉลี่ย 3.64 บุคคลในครอบครัวเป็นผู้แนะนำและสนับสนุนมีค่าเฉลี่ย 3.61 ส่วนระดับปานกลางคือ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำมีค่าเฉลี่ย 3.13 บุคคลที่ประทับใจเคยศึกษาหรือศึกษาอยู่มีค่าเฉลี่ย 2.85 และเลือกเรียนตามเพื่อนหรือคนรู้จักมีค่าเฉลี่ย 2.78

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาจำแนกตามด้านความเจริญก้าวหน้า

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา	ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ		
	Mean	S.D.	แปลผล
ด้านความเจริญก้าวหน้าโดยรวม	4.28	0.77	มาก
1. ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น	4.31	0.86	มาก
2. ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น	4.33	0.87	มาก
3. เพื่อสร้างความมั่นใจและความภูมิใจให้กับตนเอง	4.25	0.88	มาก
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพหลากหลาย	4.25	0.87	มาก
5. โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	4.27	0.96	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อด้านความเจริญก้าวหน้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาอยู่ในระดับมากทุกหัวข้อคือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้นมีค่าเฉลี่ย 4.31 โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมีค่าเฉลี่ย 4.27 เพื่อสร้างความมั่นใจและความภูมิใจ มีค่าเฉลี่ย 4.25 และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพหลากหลายมีค่าเฉลี่ย 4.25 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา สาขาวิชาที่เรียน ภูมิภาค การสนับสนุนทุนการศึกษา และความคาดหวังทางด้านอาชีพ มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

สมมติฐานที่ 1 เพศที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามเพศ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	เพศ	Mean	S.D.	t	df	Sig.
ด้านกายภาพ	ชาย	3.739	0.678	-0.109	343	0.914
	หญิง	3.747	0.628	-0.107	258.833	
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	ชาย	3.243	0.809	0.768	343	0.443
	หญิง	3.176	0.774	0.759	265.681	
ด้านความเจริญก้าวหน้า	ชาย	4.188	0.732	-1.790	343	0.074
	หญิง	4.339	0.781	-1.819	288.825	

จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย Independent Samples t-test พบว่าเพศที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ได้แก่ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 2 อายุที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามอายุ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	0.050	2	0.025	0.060	0.942
	ภายในกลุ่ม	143.699	342	0.420		
	รวม	143.749	344			

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	0.708	2	0.354	0.570	0.566
	ภายในกลุ่ม	212.331	342	0.621		
	รวม	213.040	344			
ด้านความเจริญก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	0.217	2	0.109	0.185	0.831
	ภายในกลุ่ม	201.118	342	0.588		
	รวม	201.335	344			

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย One-Way ANOVA (F-test) พบว่าอายุที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ได้แก่ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ระดับชั้นการศึกษาที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	ระดับชั้น	Mean	S.D.	t	df	Sig.
ด้านกายภาพ	ปวช.	3.761	0.632	0.540	343	0.590
	ปวส.	3.723	0.665	0.537	323.903	
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	ปวช.	3.257	0.778	1.457	343	0.146
	ปวส.	3.153	0.795	1.454	328.056	
ด้านความเจริญก้าวหน้า	ปวช.	4.257	0.778	-0.657	343	0.512
	ปวส.	4.312	0.750	-0.659	334.765	

จากตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย Independent Samples t-test พบว่าระดับชั้นที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน ได้แก่ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 4 สาขาวิชาที่เรียนต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2.595	9	0.288	0.684	0.723
	ภายในกลุ่ม	141.154	335	0.421		
	รวม	143.749	344			
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	6.427	9	0.714	1.158	0.321
	ภายในกลุ่ม	206.612	335	0.617		
	รวม	213.040	344			
ด้านความเจริญก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	11.542	9	1.282	2.264	
	ภายในกลุ่ม	189.792	335	0.567		
	รวม	201.335	344			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย One-Way ANOVA (F-test) พบว่าสาขาวิชาที่เรียนต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านความเจริญก้าวหน้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนด้านกายภาพและด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนเป็นรายคู่

สาขาวิชาที่เรียน	การบัญชี	การตลาด	การจัดการทั่วไป	การขาย	การโรงแรม	การจัดการโลจิสติกส์	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	คอมพิวเตอร์กราฟิก	การจัดการธุรกิจโรงแรม	การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว	
Mean	4.441	4.243	4.000	3.733	4.390	3.800	4.265	4.365	4.463	4.100	
การบัญชี	4.441	-	0.198 (0.381)	0.441 (0.040*)	0.707 (0.001*)	0.051 (0.702)	0.641 (0.049*)	0.176 (0.160)	0.076 (0.717)	-0.022 (0.911)	0.341 (0.157)
การตลาด	4.243	-	0.243 (0.379)	0.510 (0.058)	-0.147 (0.502)	0.443 (0.229)	-0.022 (0.918)	-0.122 (0.654)	-0.220 (0.407)	0.143 (0.630)	
การจัดการ- ทั่วไป	4.000		-	0.267 (0.303)	-0.390 (0.060)	0.200 (0.579)	-0.265 (0.189)	-0.365 (0.165)	-0.463 (0.071)	-0.100 (0.728)	
การขาย	3.733			-	-0.656 (0.001*)	-0.067 (0.851)	-0.532 (0.006*)	-0.631 (0.014*)	-0.730 (0.003*)	-0.367 (0.192)	
การโรงแรม	4.390				-	0.590 (0.065)	0.125 (0.262)	0.025 (0.901)	-0.073 (0.703)	0.290 (0.215)	
การจัดการ- โลจิสติกส์	3.800					-	-0.465 (0.142)	-0.565 (0.115)	-0.663 (0.061)	-0.300 (0.426)	
คอมพิวเตอร์- ธุรกิจ	4.265						-	-0.100 (0.611)	-0.198 (0.289)	0.165 (0.472)	
คอมพิวเตอร์- กราฟิก	4.365							-	-0.099 (0.695)	0.265 (0.352)	
การจัดการ- ธุรกิจโรงแรม	4.463								-	0.363 (0.192)	
การจัดการ- ธุรกิจท่องเที่ยว	4.100									-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนเป็นรายคู่แล้วพบว่ากลุ่มสาขาวิชาที่มีการตัดสินใจศึกษาต่อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่

สาขาการบัญชีจะมีการให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านความเจริญก้าวหน้ามากกว่าสาขาการจัดการทั่วไป สาขาการขาย และสาขาการ

จัดการโลจิสติกส์ โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.040, 0.001 และ 0.049 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.441, 0.707 และ 0.641

สาขาการขายจะให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านความเจริญก้าวหน้าน้อยกว่าสาขาการโรงแรม สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาคอมพิวเตอร์กราฟิก และสาขาการจัดการธุรกิจโรงแรม โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001, 0.006, 0.014 และ 0.003 ตามลำดับ ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.656, 0.532, 0.631, และ 0.730

สมมติฐานที่ 5 ภูมิฐานะที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา แต่ละด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามภูมิฐานะ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	0.264	6	0.044	0.103	0.996
	ภายในกลุ่ม	143.486	338	0.425		
	รวม	143.749	344			
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	4.332	6	0.722	1.169	0.322
	ภายในกลุ่ม	208.707	338	0.617		
	รวม	213.040	344			
ด้านความเจริญก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	4.825	6	0.804	1.383	0.221
	ภายในกลุ่ม	196.510	338	0.581		
	รวม	201.335	344			

จากตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย One-Way ANOVA (F-test) พบว่า ภูมิฐานะที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

สมมติฐานที่ 6 การสนับสนุนทุนการศึกษาที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามการสนับสนุนทุนการศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3.491	4	0.873	2.115	0.079
	ภายในกลุ่ม	140.258	340	0.413		
	รวม	143.749	344			
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	3.819	4	0.955	1.551	0.187
	ภายในกลุ่ม	209.221	340	0.615		
	รวม	213.040	344			
ด้านความเจริญก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	2.447	4	0.612	1.046	0.384
	ภายในกลุ่ม	198.888	340	0.585		
	รวม	201.335	344			

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย One-Way ANOVA (F-test) พบว่าการสนับสนุนทุนการศึกษาที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

สมมติฐานที่ 7 ความคาดหวังทางด้านอาชีพที่ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาแต่ละด้าน

ตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามความคาดหวังทางด้านอาชีพ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	1.346	3	0.449	1.075	0.360
	ภายในกลุ่ม	142.403	341	0.418		
	รวม	143.749	344			
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่ม	0.692	3	0.231	0.370	0.774
	ภายในกลุ่ม	212.348	341	0.623		
	รวม	213.040	344			
ด้านความเจริญก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	14.397	3	4.799	8.754	0.000*
	ภายในกลุ่ม	186.938	341	0.548		
	รวม	201.335	344			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย One-Way ANOVA (F-test) พบว่าความคาดหวังทางด้านอาชีพต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านความเจริญก้าวหน้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนด้านกายภาพ และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงต้องทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับด้านความเจริญก้าวหน้า

ตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านความเจริญก้าวหน้าจำแนกตามความคาดหวังทางด้านอาชีพเป็นรายคู่

ความคาดหวังทางด้านอาชีพ	พนักงานบริษัท	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	ค้าขาย	
	Mean	4.144	4.533	4.318	3.588
พนักงานบริษัท	4.144	-	-0.389 (0.001*)	-0.174 (0.076*)	0.556 (0.005*)
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.533	-	-	0.216 (0.042*)	0.945 (0.000*)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.318	-	-	-	0.730 (0.000*)
ค้าขาย	3.588	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบความแตกต่างด้านความเจริญก้าวหน้าเมื่อจำแนกตามความคาดหวังด้านอาชีพเป็นรายคู่แล้วพบว่าความคาดหวังด้านอาชีพพนักงานบริษัทจะให้ความสำคัญกับการตัดสินใจศึกษาต่อด้านความเจริญก้าวหน้าน้อยกว่าอาชีพข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.389 และอาชีพพนักงานบริษัทนี้จะให้ความสำคัญกับการตัดสินใจศึกษาต่อด้านความเจริญก้าวหน้ามากกว่าอาชีพค้าขาย โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.556 ความคาดหวังด้านอาชีพข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจจะให้ความสำคัญกับการตัดสินใจศึกษาต่อด้านความเจริญก้าวหน้ามากกว่าอาชีพการประกอบธุรกิจส่วนตัวและอาชีพค้าขาย โดยที่ค่า Sig. เท่ากับ 0.042 และ 0.000 ตามลำดับ โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.216 และ 0.945 และความคาดหวังอาชีพธุรกิจส่วนตัวให้ความสำคัญกับ

การตัดสินใจศึกษาต่อด้านความเจริญก้าวหน้ามากกว่าความคาดหวังทางด้านอาชีพค้าขายโดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.730

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา โดยใช้สถิติ Person Correlation

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ บุคลิกภาพประเภท Realistic บุคลิกภาพประเภท Investigative บุคลิกภาพประเภท Artistic บุคลิกภาพประเภท Social บุคลิกภาพประเภท Enterprising และ บุคลิกภาพประเภท Conventional มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลดังนี้

ค่าความสัมพันธ์ 0.81-1.00	เท่ากับ	มีความสัมพันธ์มากที่สุด
ค่าความสัมพันธ์ 0.61-0.80	เท่ากับ	มีความสัมพันธ์มาก
ค่าความสัมพันธ์ 0.41-0.60	เท่ากับ	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
ค่าความสัมพันธ์ 0.21-0.40	เท่ากับ	มีความสัมพันธ์น้อย
ค่าความสัมพันธ์ 0.00-0.20	เท่ากับ	มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด

สมมติฐานที่ 8 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Realistic มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Realistic กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ		บุคลิกภาพประเภท Realistic	
		ค่าจากการทดสอบ	ระดับความสัมพันธ์
ด้านกายภาพ	r	0.136	น้อยที่สุด
	Sig.	0.012*	
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	r	0.094	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
	Sig.	0.082	
ด้านความเจริญก้าวหน้า	r	0.096	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
	Sig.	0.076	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Realistic กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า พบว่า บุคลิกภาพประเภท Realistic มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ในระดับน้อยที่สุด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพประเภท Realistic อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 9 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Investigative มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Investigative กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ		บุคลิกภาพประเภท Investigative	
		ค่าจากการทดสอบ	ระดับความสัมพันธ์
ด้านกายภาพ	r	0.078	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
	Sig.	0.150	
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	r	0.178	น้อยที่สุด
	Sig.	0.001**	
ด้านความเจริญก้าวหน้า	r	-0.004	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
	Sig.	0.947	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Investigative กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า พบว่า บุคลิกภาพประเภท Investigative มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ในระดับน้อยที่สุด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ส่วนในด้านกายภาพ และด้าน

ความเจริญก้าวหน้าพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพประเภท Investigative อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 10 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Artistic มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Artistic กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ		บุคลิกภาพประเภท Artistic	
		ค่าจากการทดสอบ	ระดับความสัมพันธ์
ด้านกายภาพ	r	0.208	น้อย
	Sig.	0.000**	
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	r	0.190	น้อยที่สุด
	Sig.	0.000**	
ด้านความเจริญก้าวหน้า	r	0.301	น้อย
	Sig.	0.000**	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Artistic กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า พบว่า บุคลิกภาพประเภท Artistic มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาด้านกายภาพ และด้านความเจริญก้าวหน้า ในระดับน้อย ส่วนด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับน้อยที่สุด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 11 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Social มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Social กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ		บุคลิกภาพประเภท Social	
		ค่าจากการทดสอบ	ระดับความสัมพันธ์
ด้านกายภาพ	r	0.270	น้อย
	Sig.	0.000**	
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	r	0.216	น้อย
	Sig.	0.000**	
ด้านความเจริญก้าวหน้า	r	0.368	น้อย
	Sig.	0.000**	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Social กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า พบว่า บุคลิกภาพประเภท Social มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับน้อย กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 12 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Enterprising มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Enterprising กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ		บุคลิกภาพประเภท Enterprising	
		ค่าจากการทดสอบ	ระดับความสัมพันธ์
ด้านกายภาพ	r	0.301	น้อย
	Sig.	0.000**	
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	r	0.310	น้อย
	Sig.	0.000**	
ด้านความเจริญก้าวหน้า	r	0.317	น้อย
	Sig.	0.000**	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Enterprising กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า พบว่า บุคลิกภาพประเภท Enterprising มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับน้อย กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 13 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Conventional มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Conventional กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ	บุคลิกภาพประเภท Conventional		
		ค่าจากการทดสอบ	ระดับความสัมพันธ์
ด้านกายภาพ	r	0.284	น้อย
	Sig.	0.000**	
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	r	0.357	น้อย
	Sig.	0.000**	
ด้านความเจริญก้าวหน้า	r	0.317	น้อยที่สุด
	Sig.	0.000**	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพประเภท Conventional กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า พบว่า บุคลิกภาพประเภท Conventional มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ และด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ในระดับน้อย ส่วนด้านความเจริญก้าวหน้า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับน้อยที่สุดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.34 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1		
เพศที่ต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ	Independent	ปฏิเสธสมมติฐาน
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและ	Samples t-test	
ด้านความเจริญก้าวหน้าแตกต่างกัน		

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 2		
อายุที่ต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและ ด้านความเจริญก้าวหน้าแตกต่างกัน	One-Way ANOVA	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3		
ระดับชั้นการศึกษาต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและ ด้านความเจริญก้าวหน้าแตกต่างกัน	Independent Samples t-test	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 4		
สาขาวิชาที่เรียนต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านกายภาพ	One-Way ANOVA	ปฏิเสธสมมติฐาน
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	One-Way ANOVA	ปฏิเสธสมมติฐาน
ด้านความเจริญก้าวหน้า แตกต่างกัน	One-Way ANOVA	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 5		
ภูมิภาคที่ต่างกันมีปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านกายภาพด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าแตกต่างกัน	One-Way ANOVA	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 6		
การสนับสนุนทุนการศึกษาที่ต่างกันมีปัจจัย ที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าแตกต่างกัน	One-Way ANOVA	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 7		
ความคาดหวังทางด้านอาชีพที่เรียนต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ		
ระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ	One-Way ANOVA	ปฏิเสธสมมติฐาน
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	One-Way ANOVA	ปฏิเสธสมมติฐาน
ด้านความเจริญก้าวหน้า แตกต่างกัน	One-Way ANOVA	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 8		
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Realistic มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา		
ด้านกายภาพ	Person Correlation	ยอมรับสมมติฐาน
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	Person Correlation	ปฏิเสธสมมติฐาน
ด้านความเจริญก้าวหน้า	Person Correlation	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 9		
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Investigative มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา		
ด้านกายภาพ	Person Correlation	ปฏิเสธสมมติฐาน
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น	Person Correlation	ยอมรับสมมติฐาน
ด้านความเจริญก้าวหน้า	Person Correlation	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 10		
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Artistic มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ		
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า	Person Correlation	ยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 11		
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Social มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า	Person Correlation	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 12		
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Enterprising มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า	Person Correlation	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 13		
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพประเภท Conventional มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า	Person Correlation	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ เล่มนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการที่จะทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษา โดยสามารถจำแนกตัวแปรได้เป็นปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา สาขาวิชาที่เรียน ภูมิฐานะ การสนับสนุนทุนการศึกษา และความคาดหวังทางด้านอาชีพ รวมถึงการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคลิกภาพทั้ง 6 แบบ ได้แก่ บุคลิกภาพประเภท Realistic บุคลิกภาพประเภท Investigative บุคลิกภาพประเภท Artistic บุคลิกภาพประเภท Social บุคลิกภาพประเภท Enterprising และบุคลิกภาพประเภท Conventional กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า เพื่อจะได้นำข้อมูลจากการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาวิทยาลัยฯ และนำไปปรับการสอนของอาจารย์ให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้วิทยาลัยฯ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ โดยแบ่งผลสรุปออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา

ส่วนที่ 4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 345 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 18 ปีขึ้นไป กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ นักศึกษาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้จะได้รับทุนสนับสนุนการศึกษามาจากบิดา-มารดา และนักศึกษาส่วนมากจะมีความคาดหวังในการประกอบอาชีพว่าจะประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

จากการวิเคราะห์ปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาโดยส่วนใหญ่แล้ว มีบุคลิกภาพประเภท Social ลำดับต่อมาคือ บุคลิกภาพประเภท Artistic บุคลิกภาพประเภท Enterprising บุคลิกภาพประเภท Realistic บุคลิกภาพประเภท Conventional และบุคลิกภาพประเภท Investigative ซึ่งสามารถแบ่งแยกรายละเอียดได้ดังนี้

บุคลิกภาพประเภท Realistic พบว่านักศึกษามีบุคลิกภาพประเภท Realistic อยู่ในระดับปานกลาง โดยที่นักศึกษาจะมีบุคลิกภาพแบบเป็นคนสบาย ๆ ไม่คิดมาก และเป็นคนไม่ชอบเป็นจุดสนใจของผู้อื่น

บุคลิกภาพประเภท Investigative พบว่านักศึกษามีบุคลิกภาพประเภท Investigative อยู่ในระดับปานกลาง โดยที่นักศึกษาจะมีลักษณะบุคลิกภาพอยากรู้อยากเห็น ชอบอ่านหนังสือเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ เสมอ และเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงคิดว่าความคิดของตนเองนั้นถูกเสมอ

บุคลิกภาพประเภท Artistic พบว่านักศึกษาในวิทยาลัยฯมีบุคลิกภาพแบบ Artistic อยู่ในระดับมาก ซึ่งนักศึกษาจะมีความเป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบเลียนแบบและทำตามผู้อื่น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีจินตนาการสูง

บุคลิกภาพประเภท Social นักศึกษาในวิทยาลัยฯมีบุคลิกภาพแบบ Social อยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีมนุษยสัมพันธ์ดี ชอบช่วยเหลือผู้อื่น และชอบพบปะสังสรรค์ ชอบเข้าสังคม

บุคลิกภาพประเภท Enterprising นักศึกษาในวิทยาลัยฯมีบุคลิกภาพประเภท Enterprising อยู่ในระดับมาก โดยที่นักศึกษาเป็นคนมองโลกในแง่ดี มีความกระตือรือร้น และมีการรู้จักวางแผนก่อนลงมือปฏิบัติ

บุคลิกภาพประเภท Conventional นักศึกษามีบุคลิกภาพประเภท Conventional อยู่ในระดับปานกลางทำให้ทราบว่านักศึกษามีลักษณะคือมีการทำงานส่งครบตามกำหนดเวลา ยึดถือกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด และเป็นที่แต่งตัวเรียบร้อย เข้าระเบียบ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษานั้น จะพบว่า ปัจจัยด้านความเจริญก้าวหน้ามีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามากเป็นอันดับแรก ลำดับต่อมาคือปัจจัยด้านกายภาพและปัจจัยด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นตามลำดับ ซึ่งสามารถอธิบายลงไปเป็นรายละเอียดตามลำดับของการตัดสินใจได้ดังนี้

ด้านความเจริญก้าวหน้า ปัจจัยด้านนี้มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อทำการวิเคราะห์ลงไปรายละเอียดแล้วพบว่าข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามากที่สุดในด้านนี้ได้แก่ นักศึกษาในวิทยาลัยฯมีความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้ตนเองมีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ลำดับต่อมาคือนักศึกษาต้องการที่จะเพิ่มวุฒิการศึกษาของตนเองให้สูงขึ้น และโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ตามลำดับ

ด้านกายภาพ ปัจจัยด้านนี้มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อทำการวิเคราะห์และพิจารณาในรายละเอียดของด้านกายภาพนี้แล้ว จะเห็นได้ว่า ข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจสำหรับนักศึกษาในด้านกายภาพนี้ได้แก่ สาขาวิชาที่ทางวิทยาลัยฯ เปิดสอนนั้น ตรงตามความต้องการของนักศึกษา ลำดับต่อมาคือการได้เรียนในห้องปรับอากาศ รวมถึงมีความสะดวกในการเดินทางมายังสถานศึกษา แต่ในเรื่องของชุดนักศึกษาพบว่ามีผลต่อการตัดสินใจเพียงปานกลางเท่านั้น

ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ปัจจัยด้านนี้มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อทำการวิเคราะห์ในรายละเอียดแล้วพบว่า ข้อที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษามากที่สุดในด้านนี้ คือ การต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลรอบข้าง รวมทั้งต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น ลำดับต่อมาคือบุคคลในครอบครัวเป็นผู้แนะนำพร้อมทั้งสนับสนุนให้ศึกษาต่อ แต่การเลือกเรียนตามคนที่รู้จักหรือเพื่อนนั้นมีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาเพียงปานกลางเท่านั้น และเป็นลำดับสุดท้าย

ส่วนที่ 4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดแล้ว พบว่านักศึกษามีปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา สาขาวิชาที่เรียน ภูมิลำเนา การสนับสนุนทุนการศึกษา และความคาดหวังทางด้านอาชีพที่ต่างกัน จะมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าแตกต่างกัน และปัจจัยด้านบุคลิกภาพทั้ง 6 แบบ ซึ่งได้แก่ บุคลิกภาพแบบ Realistic บุคลิกภาพแบบ Investigative บุคลิกภาพแบบ Artistic บุคลิกภาพแบบ Social บุคลิกภาพแบบ Enterprising และ บุคลิกภาพแบบ Conventional มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า จากสมมติฐานเบื้องต้นดังกล่าว สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้

1. นักศึกษาในวิทยาลัยฯที่มีเพศที่ต่างกัน จะมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า

ความสัมพันธ์กับผู้อื่นไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านความเจริญก้าวหน้าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. บุคลิกภาพประเภท Realistic มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า ด้านกายภาพสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. บุคลิกภาพประเภท Investigative มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า ด้านกายภาพและด้านความเจริญก้าวหน้าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

10. บุคลิกภาพประเภท Artistic มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

11. บุคลิกภาพประเภท Social มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

12. บุคลิกภาพประเภท Enterprising มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

13. บุคลิกภาพประเภท Conventional มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแล้วพบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากการค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย อายุมากกว่า 18 ปี โดยส่วนมากกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯและปริมณฑล มีบิดา-มารดา เป็นผู้สนับสนุนทุนการศึกษา และเมื่อสำเร็จ

การศึกษาแล้วนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคาดหวังที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะมีส่วนคล้ายกับงานวิจัยของอารมณั เพชรชื่น (2545) ในส่วนของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาที่กล่าว ว่าโดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนเป็นเพศหญิง อายุมากกว่า 18 ปี จากผลการทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์ กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จากข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาในการค้นคว้า อิสระเล่มนี้ยังคล้ายกับงานวิจัยของ ศจีพรรณ ทองสุวรรณ (2547) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าศึกษา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการทำวิจัยที่กล่าวว่านักเรียนส่วนใหญ่แล้วจะมีบิดา-มารดา เป็นผู้สนับสนุนทุนการศึกษาและ การทำค้นคว้าอิสระเล่มนี้ยังมีส่วนคล้ายกับงานวิจัยของรัชพงศ์ เอี้ยวสกุล (2551) ที่ผลการวิจัยสรุปว่า ความคาดหวังทางด้านอาชีพ ที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วต้องการที่จะ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จากบทสรุปงานวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 โรงเรียน พาณิชยการเพชรบุรี

2. จากการทดสอบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ อาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้าทำ ให้พบความแตกต่างในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคล จากปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 7 ข้อ นั้น พบว่า เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา ภูมิลำเนา และการสนับสนุนทุนการศึกษานั้น ไม่มีความแตกต่างหรือไม่มีผลต่อ การตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า แต่ในปัจจัยส่วนบุคคลนี้พบว่า สาขาวิชาที่เรียนและความคาดหวัง ทางด้านอาชีพ จะมีความแตกต่างหรือมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อด้านความเจริญก้าวหน้าเพียงด้าน เดียว ส่วนอีก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพและด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่มีผลต่อการตัดสินใจ สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 2 ข้อนี้ สามารถอธิบายถึงความแตกต่างได้ดังนี้

สาขาวิชาเรียนที่ต่างกัน จะมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อด้านความเจริญก้าวหน้า แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานแล้ว ทำให้ทราบว่าสาขาวิชาการบัญชีนั้น จะให้ความสำคัญกับ ด้านความเจริญก้าวหน้ามากกว่าสาขาวิชาการจัดการทั่วไป การขาย และการจัดการ โลจิสติกส์ จากความแตกต่างดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากความตั้งใจส่วนตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งเมื่อทำการ วิเคราะห์เปรียบเทียบการเรียนของแต่ละสาขาวิชาแล้วจะเห็นได้ว่าสาขาวิชาบัญชี เป็นสาขาที่เรียน ก่อนข้างยากกว่าสาขาอื่น จึงมีผู้เรียนน้อย นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยศึกษาต่อในสาขาวิชาการบัญชี เพราะไม่ชอบการคำนวณ การคิดตัวเลขและการเรียนสาขาวิชาบัญชีนั้นผู้เรียนจะต้องมีความละเอียด รอบคอบ ดังนั้นผู้ที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี จึงเรียนด้วยความตั้งใจและนักศึกษามีความตั้งใจสูงก็

จะส่งผลให้เกิดความคาดหวังในเรื่องของความเจริญก้าวหน้าที่สูงตามไปด้วย รวมถึงการเรียนสาขา บัญชีนั้นสามารถศึกษาต่อ หรือทำงานได้หลากหลาย และความแตกต่างระหว่างสาขาวิชาการขาย ที่สาขาการขายจะมีการให้ความสำคัญกับด้านความเจริญก้าวหน้าน้อยกว่าสาขาวิชาการโรงแรม คอมพิวเตอร์ธุรกิจ คอมพิวเตอร์กราฟิก และการจัดการธุรกิจโรงแรม จากความแตกต่างดังกล่าวนี้อาจ มีสาเหตุมาจากการที่สาขาวิชาการขาย ในปัจจุบันทางวิทยาลัยฯ จะมีการเปิดสอนเพียงแค่ในระดับ ปวช. เท่านั้น ซึ่งเมื่อนักศึกษาเรียนจบในระดับ ปวช. แล้วก็อาจจะต้องไปศึกษาต่อในสาขาอื่น ที่ใกล้เคียงกัน เช่นสาขาวิชาการตลาด หรือเมื่อเรียนจบแล้วอาจจะออกไปทำงาน ซึ่งการจบในระดับชั้น ปวช. นี้ นักศึกษาอาจจะไม่สนใจในเรื่องของความเจริญก้าวหน้าเนื่องจากว่าระดับวุฒิ การศึกษายังไม่สูงมากนัก

ความคาดหวังทางด้านอาชีพที่ต่างกัน จะมีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อด้านความ เจริญก้าวหน้าแตกต่างกัน จากผลการทดสอบสมมติฐาน ความคาดหวังทางด้านอาชีพนี้พบว่าไม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชพงศ์ เอี้ยวสกุล (2551) ที่ได้กล่าวสรุปไว้ว่านักเรียนที่มีความคาดหวัง ทางอาชีพที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน จากผลงานวิจัย เรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 โรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรี แต่การค้นคว้าอิสระเล่มนี้พบว่าความคาดหวัง ทางด้านอาชีพของนักศึกษานั้นมีความแตกต่างกันโดยที่ อาชีพพนักงานบริษัท จะให้ความสำคัญกับ ด้านความเจริญก้าวหน้าน้อยกว่าอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ แต่อาชีพพนักงานบริษัทนี้จะ ให้ความสำคัญด้านความเจริญก้าวหน้ามากกว่าอาชีพค้าขาย ส่วนความคาดหวังทางด้านอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จะให้ความสำคัญกับด้านความเจริญก้าวหน้ามากกว่าการประกอบ อาชีพธุรกิจส่วนตัว และการประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจะให้ความสำคัญกับด้านความเจริญก้าวหน้า มากกว่าอาชีพค้าขาย จากความแตกต่างดังกล่าวที่เกิดขึ้นนี้ ทั้งความแตกต่างทางด้านสาขาวิชาที่เรียน และความแตกต่างในด้านความคาดหวังทางด้านอาชีพ ที่พบว่ามีความแตกต่างกับด้านความ เจริญก้าวหน้า อาจมีผลมาจากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีอายุและวุฒิภาวะน้อย จึงส่งผลทำให้มี การตัดสินใจ การใช้เหตุผลในการตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามนั้น อาจจะยังไม่ได้มองเห็นอนาคตคือในด้านของความเจริญก้าวหน้า แต่อาจจะสนใจว่าเมื่อสำเร็จ การศึกษาในระดับ ปวช. และปวส. แล้วจะต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความ เจริญก้าวหน้า จากทฤษฎีการเลือกอาชีพของ จอห์น ฮอแลนด์ ที่ได้กล่าวถึงสมมติฐานที่ว่า บุคคลจะ

แสวงหาสิ่งแวดลอมที่เปิดโอกาสให้ตนเองได้แสดงออก แสดงความสามารถ ฝึกทักษะ และทำให้บุคคลคนนั้นได้พบปัญหาและบทบาทหน้าที่ที่สอดคล้อง หรือขัดแย้งกัน โดยมีการแบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ บุคลิกภาพประเภท Realistic บุคลิกภาพประเภท Investigative บุคลิกภาพประเภท Artistic บุคลิกภาพประเภท Social บุคลิกภาพประเภท Enterprising และบุคลิกภาพประเภท Conventional จากผลการทดสอบทำให้พบว่า บุคลิกภาพประเภทต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และด้านความเจริญก้าวหน้า เว้นแต่บุคลิกภาพประเภท Realistic ไม่มีความสัมพันธ์กับด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นและด้านความเจริญก้าวหน้า และบุคลิกภาพประเภท Investigative ไม่มีความสัมพันธ์กับด้านกายภาพและด้านความเจริญก้าวหน้า

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการค้นคว้าอิสระเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจ ในพระอุปถัมภ์ฯ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในแต่ละด้านตามลำดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจดังนี้

ด้านความเจริญก้าวหน้า ปัจจัยด้านนี้มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก วิทยาลัยจึงควรมีการแนะแนวหรือเสนอแนวทางในการประกอบอาชีพให้กับนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาหรือมีการแนะแนวทางการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อาจมีการติดต่อหรือสร้างเครือข่ายกับทางมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อขอสิทธิโควตาให้นักศึกษาที่มีความประพฤติดี และเรียนดี สามารถศึกษาต่อได้

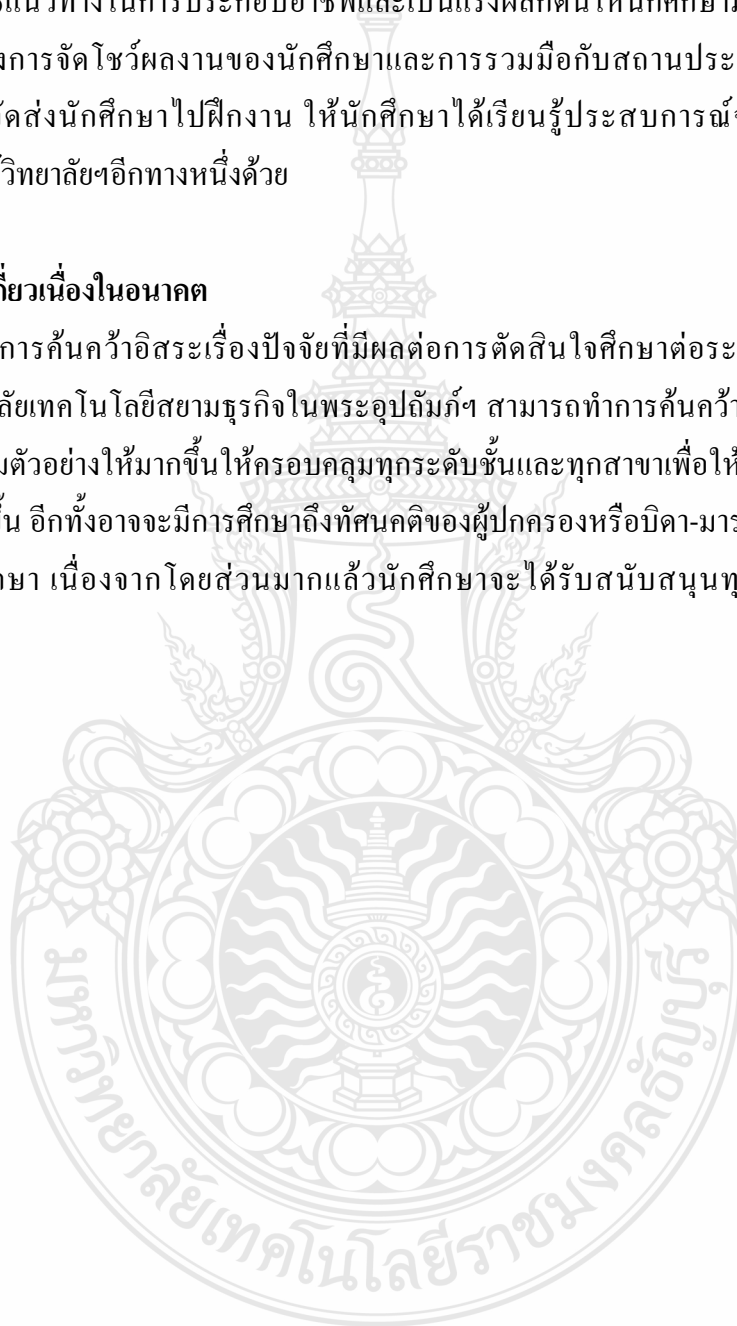
ด้านกายภาพ ปัจจัยด้านกายภาพนี้มีผลต่อการตัดสินใจสำหรับนักศึกษาอยู่ในระดับมากด้วยเช่นกัน เมื่อพิจารณาไปในรายละเอียดแล้วพบว่า ชุคนักศึกษามีผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง วิทยาลัยจึงควรมีการแนะนำหรือประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับชุดของนักศึกษา เนื่องจากว่าชุดนักศึกษานี้ เป็นชุดพระราชทาน และทางวิทยาลัยจึงควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย ตรงกับความต้องการของผู้เรียน รวมถึงสถานประกอบการและตลาดแรงงาน และมีการสนับสนุนให้คณาจารย์ในวิทยาลัยฯ มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อจะได้นำความรู้และความสามารถของคณาจารย์มาพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ปัจจัยด้านนี้มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เพื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่าการเลือกเรียนตามเพื่อนหรือคนรู้จัก บุคคลที่ประทับใจเคยศึกษาหรือศึกษาอยู่ และผู้ที่ประสบความสำเร็จทางอาชีพแนะนำนั้น มีผลต่อการ

ตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นทางวิทยาลัยฯ จึงควรมีการประชาสัมพันธ์วิทยาลัยฯ ให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อจะได้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย และทำการจัดสัมมนาในหัวข้อต่าง ๆ ให้กับนักศึกษา และเชิญศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพทางด้านสาขาวิชาต่าง ๆ มาเป็นผู้ร่วมบรรยาย เพื่อจะได้เป็นการชี้แนวทางในการประกอบอาชีพและเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นอีกด้วย รวมถึงการจัดโชว์ผลงานของนักศึกษาและการร่วมมือกับสถานประกอบการเช่น ธุรกิจโรงแรม เพื่อจัดส่งนักศึกษาไปฝึกงาน ให้นักศึกษาได้เรียนรู้ประสบการณ์จริงและยังเป็นการประชาสัมพันธ์วิทยาลัยฯ อีกทางหนึ่งด้วย

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

จากการค้นคว้าอิสระเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ สามารถทำการค้นคว้าเพิ่มเติมได้ โดยการเก็บจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้นให้ครอบคลุมทุกระดับชั้นและทุกสาขาเพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้องและแม่นยำมากยิ่งขึ้น อีกทั้งอาจจะมีการศึกษาถึงทัศนคติของผู้ปกครองหรือบิดา-มารดา ที่มีต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษา เนื่องจากโดยส่วนมากแล้วนักศึกษาจะได้รับสนับสนุนทุนการศึกษามาจากบิดา-มารดา

บรรณานุกรม

- กัญญกมณฺญ์ เตือนเหมือน. 2550. **ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม.**
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีปทุม.
- จตุรพร ลิมมั้นจริง. 2554. **พัฒนาการทางอาชีพ.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์. 2547. **การจัดการ.** กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ตุลา มหาพสุชานนท์. 2554. **หลักการจัดการ.** กรุงเทพฯ: พี เอ็น เค แอนด์ สกายพริ้นติ้งส์.
- ทิพย์วัลย์ สีจันทร์ และคณะ. 2549. **การคิดและการตัดสินใจ.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โครงการศูนย์
หนังสือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- รัชพงษ์ เอี้ยวสกุล. 2551. **แรงจูงใจในการเลือกรเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักเรียน ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 โรงเรียนพลวิทยการเพชรบุรี.** สารนิพนธ์
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาธุรกิจศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2553. **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS.** พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ:
เอส. อาร์. พริ้นติ้ง แมสโปรดักส์.
- นิภา แก้วศรีงาม. 2553. **จิตวิทยาทั่วไป.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แผนกธุรกิจสัมพันธ์ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม. 2550. **การศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่มีต่อการเข้า
ศึกษาต่อในสาขาพัฒนกรรมของครูโรงเรียนเทคโนโลยีสยาม. บริหารธุรกิจ โรงเรียน
เทคโนโลยีสยาม.**
- ร็อบบิ้นส์, สตีเฟนส์ พี. 2550. **การจัดการและพฤติกรรมองค์กร.** แปลโดยวิรัช สงวนวงษ์วาน.
พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- วิเชียร วิทยอุดม. 2554. **การจัดการสมัยใหม่.** กรุงเทพฯ: ธนัช การพิมพ์.
- ศจีพรรณ ทองสุวรรณ. 2547. **ปัจจัยที่มีต่อการเข้าศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** วิทยานิพนธ์ การบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์. 2545. **แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น.** วิทยานิพนธ์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อัศมา บุญชัยยะ. 2551. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการ นันทนาการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารมณีย์ เชื้อวชาญเกษตร. 2551. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วิทยานิพนธ์ หลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารมณีย์ เพชรชื่น. 2545. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษา เอกชน. วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่ 15 ฉบับที่ 2.

www.vec.go.th (สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2554)

www.sds.in.th (สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2554)

Kalawat.esu.ac.th (สืบค้นเมื่อ 12 เมษายน 2555)

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามธุรกิจในพระอุปถัมภ์ฯ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

โปรดใส่เครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 16 ปี

16 – 18 ปี

มากกว่า 18 ปีขึ้นไป

3. ระดับชั้นการศึกษา

ปวช.

ปวส.

4. สาขาวิชาที่เรียน

การบัญชี

การตลาด

การจัดการทั่วไป

การขาย

การโรงแรม

การจัดการโลจิสติกส์

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

คอมพิวเตอร์กราฟิก

การจัดการธุรกิจโรงแรม

การจัดการธุรกิจท่องเที่ยว

5. ภูมิลำเนา

กรุงเทพและปริมณฑล

จังหวัดอื่นๆในภาคกลาง

ภาคเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออก

ภาคตะวันตก

ภาคใต้

6. ท่านได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษามาจากแหล่งใด

- ตนเอง (ทำงาน)   บิดามารดา   ญาติพี่น้อง
 จากสถาบันที่ท่านศึกษาอยู่   เงินกู้ยืม   อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. ความคาดหวังทางด้านอาชีพ

- พนักงานบริษัท   ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ประกอบธุรกิจส่วนตัว   ค้าขาย   อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

โปรดใส่เครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องที่ตรงกับบุคลิกภาพของท่านมากที่สุด

(ระดับความคิดเห็น 5 = เห็นด้วยมากที่สุด, 4 = เห็นด้วยมาก, 3 = เห็นด้วยปานกลาง, 2 = เห็นด้วยน้อย, 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด)

บุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
บุคลิกภาพประเภท Realistic					
1. เป็นคนค่อนข้างเก็บตัว ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับใคร					
2. ชอบทำรายงานเดี่ยวมากกว่าการทำรายงานกลุ่ม					
3. เป็นคนไม่คิดมาก สบายๆ					
4. ไม่ชอบเป็นจุดสนใจของผู้อื่น					
5. เป็นคนขี้อาย					
บุคลิกภาพประเภท Investigative					
6. เป็นคนมองโลกในแง่ร้าย					
7. เชื่อมั่นในความคิดของตนเองว่าถูกเสมอ					
8. ชอบวิพากษ์วิจารณ์คนอื่น					
9. ชอบอ่านหนังสือเพื่อหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ					
10. อยากรู้ อยากเห็น					
บุคลิกภาพประเภท Artistic					
11. มีความคิดสร้างสรรค์ และมีจินตนาการสูง					
12. ไม่ค่อยมีระเบียบ					
13. มักเป็นคนริเริ่มคิดสิ่งใหม่ๆ ให้กับกลุ่มเสมอ					
14. มีความเป็นตัวของตัวเอง					
15. ไม่ชอบทำตามผู้อื่น และไม่ชอบเลียนแบบใคร					

บุคลิกภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
บุคลิกภาพประเภท Social					
16. ชอบช่วยเหลือผู้อื่น					
17. ชอบเข้าสังคม พบปะสังสรรค์					
18. เข้าร่วมกิจกรรมกับทางสถาบันการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ					
19. ชอบทำงานเป็นกลุ่ม ไม่ชอบอยู่ตัวคนเดียว					
20. มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
บุคลิกภาพประเภท Enterprising					
21. มีความกระตือรือร้น					
22. ชอบออกคำสั่งกับผู้อื่น					
23. มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง					
24. มองโลกในแง่ดี					
25. ชอบวางแผน ก่อนลงมือปฏิบัติ					
บุคลิกภาพประเภท Conventional					
26. ชอบลอกเลียนแบบผู้อื่น					
27. ทำตามคำสั่งหรือตามความต้องการของผู้อื่นเสมอ					
28. ยึดถือกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด					
29. เจ้าระเบียบ แต่งตัวเรียบร้อย					
30. ทำงานส่งครบตามเวลาที่กำหนด					

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา

โปรดใส่เครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องที่ตรงกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของท่านมากที่สุด (ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ 5 = มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด, 4 = มีผลต่อการตัดสินใจมาก, 3 = มีผลต่อการตัดสินใจปานกลาง, 2 = มีผลต่อการตัดสินใจน้อย, 1 = มีผลต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา	ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านกายภาพ					
1. ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา					
2. การได้เรียนในห้องปรับอากาศ					
3. สาขาที่เปิดสอนตรงตามความต้องการ					
4. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมาะสม					
5. ชุคนักศึกษาทำให้ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา					
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น					
6. ต้องการเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้างและได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น					
7. บุคคลในครอบครัวเป็นผู้แนะนำและสนับสนุน					
8. เลือกเรียนตามเพื่อนหรือคนรู้จัก					
9. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพแนะนำ					
10. บุคคลที่ประทับใจเคยศึกษาหรือศึกษาอยู่					
ด้านความเจริญก้าวหน้า					
11. ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาให้สูงขึ้น					
12. ต้องการเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น					
13. เพื่อสร้างความมั่นใจและความภูมิใจให้กับตนเอง					
14. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพหลากหลาย					
15. โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน					

ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวนรินทร์ สุพิทธิย์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 31 พฤษภาคม 2531
ที่อยู่	12/441 หมู่บ้านนารมย์ ถนนฉลองกรุง แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520
การศึกษา	ปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) คณะบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจรัลพงษานุรักษ์
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ. 2553 - ปัจจุบัน ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุพิทธิย์ก่อสร้าง ตำแหน่ง การเงิน / บุคคล

